

Lagrådsremiss

Bilateralt avtal mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 6 februari 2020

Per Bolund

Tord Gransbo
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen görs bedömningen att det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (EUT L 258, 6.10.2017, s. 4–21) är direkt tillämpligt i Sverige, och att det därför inte behövs några bestämmelser som genomför avtalet. Vissa bestämmelser i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m., lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige och försäkringsrörelselagen (2010:2043) berörs av avtalet, och det föreslås därför att det i dessa lagar ska införas bestämmelser som upplyser om avtalet. Det bedöms vidare att det inte krävs någon ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) med anledning av avtalet.

Det föreslås också en rättelse i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2020.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige	6
2.3	Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	8
3	Ärendet och dess beredning	9
4	Det bilaterala avtalets innehåll	9
4.1	Allmänt om avtalet	9
4.1.1	Bakgrund och syfte	9
4.1.2	Definitioner	9
4.2	Förbud mot att ställa vissa krav på återförsäkringsföretag	10
4.2.1	Förbud mot att kräva säkerhet	10
4.2.2	Förbud mot att kräva lokal närvaro	11
4.2.3	Villkor för att undantas från kraven	12
4.3	Grupptillsyn	14
4.3.1	Hemtillsynsmyndigheten ansvarar för global grupptillsyn	14
4.3.2	Värdtillsynsmyndighetens åtgärder med anledning av risk- och solvensbedömningar	14
4.3.3	Rapporterings- och informationskyldigheter i värdlandet	15
4.3.4	Kapitalkrav och utvärdering av kapitalet	15
4.3.5	Annat tillsyn enligt EU-rätten påverkas inte	16
4.4	Informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter	16
4.5	Särskilda bestämmelser om avtalet	17
4.5.1	Ikraftträdande och tillämpning	17
4.5.2	Gemensam kommitté	19
4.5.3	Uppsägning och ändring av avtalet	19
5	Det bilaterala avtalet är direkt tillämpligt i Sverige	19
6	Nya bestämmelser som upplyser om det bilaterala avtalet införs	20
7	Främjande av samarbete mellan tillsynsmyndigheter	23
8	Rättelse av laghänvisning	26
9	Ikraftträdande	27
10	Konsekvensanalys	28

11	Författningskommentar	30
11.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.	30
11.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige	31
11.3	Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	32
Bilaga 1	Bilateralt avtal mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring.....	34
Bilaga 2	Bilateral agreement between the European Union and the United States of America on prudential measures regarding insurance and reinsurance.....	52
Bilaga 3	Sammanfattning av promemorian	70
Bilaga 4	Promemorians lagförslag	71

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
2. lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,
3. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Häri genom föreskrivs att 2 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Ett utländskt företag ska bedriva sin näringsverksamhet i Sverige genom

1. ett avdelningskontor med självständig förvaltning (filial),
2. ett svenskt dotterföretag, eller
3. en agentur med verksamhet i Sverige.

Första stycket gäller inte om näringsverksamheten omfattas av bestämmelserna om fri rörlighet för varor och tjänster i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller motsvarande bestämmelser i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

För näringsverksamhet som bedrivs i Sverige av svenska eller utländska medborgare som är bosatta utanför EES ska det finnas en i Sverige bosatt föreståndare med ansvar för den här bedrivna verksamheten.

Bestämmelser om att sådana krav som föreskrivs i första stycket i vissa fall inte gäller om näringsverksamheten bedrivs av en försäkringsgivare från USA finns i det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (EUT L 258, 6.10.2017, s. 4–21).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

¹ Senaste lydelse 2011:722.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § och 4 kap. 5 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

Utländska försäkringsgivare och utländska tjänstepensionsinstitut har rätt att bedriva verksamhet i Sverige i enlighet med denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela särskilda föreskrifter om bedrivande av försäkringsrörelse för att uppfylla Sveriges åtaganden till följd av avtal mellan Europeiska gemenskaperna (EG) och Schweiz.

Bestämmelser om krav som i vissa fall inte gäller för försäkringsgivare från USA och bestämmelser om grupp tillsyn finns i det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (EUT L 258, 6.10.2017, s. 4–21).

4 kap.

5 §³

En försäkringsgivare från *tredje land* ska beviljas koncession och dess företrädare ska godkännas, om ansökan uppfyller de krav som ställs i 4 § och

1. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,

2. den som kommer att ha ett sådant kvalificerat innehav i en försäkringsgivare som avses i 1 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551) bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av en försäkringsgivare, och

En försäkringsgivare från *tredje land* ska beviljas koncession och dess företrädare ska godkännas, om ansökan uppfyller de krav som ställs i 4 § och

1. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,

2. den som kommer att ha ett sådant kvalificerat innehav i en försäkringsgivare som avses i 1 kap. 15 och 16 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043) bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av en försäkringsgivare, och

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2005:1123.

² Senaste lydelse 2005:1123.

³ Senaste lydelse 2017:640.

3. den som avses vara företrädare för försäkringsgivaren eller, i de fall där företrädaren är en juridisk person, vara dess ombud har tillräckliga insikter och erfarenheter för att delta i ledningen hos en försäkringsgivare och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt första stycket 2 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att försäkringsgivarens verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Koncession får inte vägras av det skälet att det inte behövs någon ytterligare försäkringsgivare.

Koncession beviljas tills vidare eller, om det finns särskilda omständigheter, för bestämd tid, högst tio år, och därutöver till det löpande räkenskapsårets slut.

Koncession ska meddelas i enlighet med den indelning som anges i 2 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Koncession ska meddelas i enlighet med den indelning som anges i 2 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

2.3 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs att det i försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska införas en ny paragraf, 19 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 kap.

3 a §

Bestämmelser om grupp tillsyn finns även i det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (EUT L 258, 6.10.2017, s. 4–21).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

3 Ärendet och dess beredning

Den 4 april 2018 trädde ett bilateralt avtal mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring, EUT L 258, 6.10.2017, s. 4–21 (det bilaterala avtalet), i kraft. Avtalet finns i *bilaga 1* (svensk språkversion) och *bilaga 2* (engelsk språkversion). Med anledning av det har promemorian Bilateralt avtal mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (Fi2019/03240/FPM) tagits fram inom Finansdepartementet. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 3*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 4*.

Promemorian har remissbehandlats. Finansinspektionen, Kommerskollegium och Svensk Försäkring har yttrat sig. Regelrådet har avstått från att yttra sig. Försäkringsjuridiska föreningen och Näringslivets Regelnämnd har inte svarat. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (www.regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2019/03240/FPM).

I denna lagrådsremiss behandlas promemorians förslag.

4 Det bilaterala avtalets innehåll

4.1 Allmänt om avtalet

4.1.1 Bakgrund och syfte

Det bilaterala avtalet om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring undertecknades av EU och USA den 18 respektive 22 september 2017. Avtalet har tillämpats provisoriskt sedan den 7 november 2017, och det trädde i kraft den 4 april 2018 (meddelande om ikraftträdande av det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring, EUT L 91, 9.4.2018, s. 1).

Enligt ingressen till avtalet finns det en gemensam målsättning att skydda försäkringstagare och konsumenter och att respektera varandras regleringar på försäkrings- och återförsäkringsområdet. I ingressen anges också bl.a. att det finns fördelar med ökad förutsebarhet för försäkringsgivare och återförsäkringsföretag som verkar inom EU och i USA, och att det finns behov av gruppomfattande kapitalkrav eller kapitalutvärderingar och av samarbete och utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna.

Avtalet omfattar avskaffande av vissa krav på ett återförsäkringsföretag med huvudkontor inom den andra avtalspartens territorium, tillsynsmyndigheternas roller när det gäller global grupp tillsyn och ett ömsesidigt stöd och rekommenderad praxis för informationsutbyte mellan parternas tillsynsmyndigheter (artikel 1).

4.1.2 Definitioner

I artikel 2 i avtalet definieras vissa grundläggande ord och uttryck som används. Med försäkringsgivare avses ett företag som har auktorisation

eller tillstånd att starta eller bedriva verksamhet inom områdena direktförsäkring eller primär försäkring. Företag syftar på alla enheter som bedriver ekonomisk verksamhet, och återförsäkringsverksamhet är verksamhet som går ut på att ta på sig risker som en försäkringsgivare eller annan återförsäkrare avgivit. Återförsäkrare är företag som har auktorisation eller tillstånd att starta eller bedriva återförsäkringsverksamhet, och med cedent avses en försäkringsgivare eller återförsäkrare som är motpart till den mottagande återförsäkraren inom ramen för ett återförsäkringsavtal. Återförsäkringsavtal definieras som ett avtal genom vilket en mottagande återförsäkrare har tagit på sig den risk som avges av en försäkringsgivare eller återförsäkrare (artikel 2 a, j, m–o och q).

Med en grupp avses två eller flera företag där minst ett är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, och där ett företag har kontroll över ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller andra icke-reglerade företag. Moderföretag är det företag som direkt eller indirekt äger eller kontrollerar ett annat företag, medan globalt moderföretag är det företag som ytterst är moderföretag i en grupp. Med global avses all verksamhet som sker inom en grupp, oavsett var den sker (artikel 2 d, k, s och t).

Tillsynsmyndighet är en myndighet som utövar tillsyn över försäkringsgivare och återförsäkrare inom EU eller i USA. Tillsynsmyndigheten i det land där företaget eller det globala moderföretaget för en grupp har sitt huvudkontor är hemtillsynsmyndighet, och tillsynsmyndigheten i det land där försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller gruppen har verksamhet men inte huvudkontor är värdtillsynsmyndighet (artikel 2 f–i och p).

Grupptillsyn avser en tillsynsmyndighets utövande av tillsyn över en grupp, bl.a. i syfte att skydda försäkringstagare och andra konsumenter och att främja finansiell stabilitet och ett globalt engagemang (artikel 2 e).

4.2 Förbud mot att ställa vissa krav på återförsäkringsföretag

4.2.1 Förbud mot att kräva säkerhet

Enligt artikel 3.1 och 3.2 i det bilaterala avtalet gäller förbud för en part (EU eller USA) eller dess myndigheter att ställa vissa krav på ett återförsäkringsföretag som har huvudkontor inom den andra partens territorium. Förbudet gäller krav på att återförsäkringsföretaget ska ställa säkerhet i samband med avgivande av risker från en cedent som har sitt huvudkontor inom det egna territoriet. Det får inte heller krävas någon rapportering som avser sådana borttagna säkerheter. Detta gäller om kraven ställs som villkor för att återförsäkringsföretaget ska få ingå ett återförsäkringsavtal med cedenten. Det gäller också om kraven utgör villkor för att cedenten ska få tillgodoräkna sig återförsäkringen eller den riskreducerande effekten av återförsäkringsavtalet, dvs. att betrakta utestående belopp från mottagande återförsäkrare som avser betalda och obetalda förluster från avgivna risker som tillgångar eller skuldminskningar (artikel 2 c). Det får inte heller ställas andra krav med i allt väsentligt samma rättsliga följder som kraven på att det ställs säkerhet eller på rapportering.

Förbudet gäller bara om kraven leder till att återförsäkringsföretaget behandlas mindre gynnsamt än mottagande återförsäkringsföretag som har huvudkontor inom ett territorium som står under tillsyn av samma tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över cedenten. Avtalet förbjuder inte att kraven ställs om samma krav gäller för återförsäkringsavtal mellan cedenten och ett mottagande återförsäkringsföretag som har huvudkontor inom samma tillsynsmyndighets territorium.

Som en förutsättning för att kraven inte ska få ställas gäller att återförsäkringsföretaget uppfyller ett antal detaljerade villkor, vilket redovisas närmare i avsnitt 4.2.3.

Säkerhet definieras i det bilaterala avtalet som tillgångar, såsom kontanter eller rembursar, som återförsäkraren ställt till förmån för cedenten för att garantera eller säkra åtaganden gentemot cedenten till följd av ett återförsäkringsavtal (artikel 2 b). I den svenska språkversionen av avtalet används uttrycket tillgångar som återförsäkraren ställt som pant till cedenten i definitionen av ordet säkerhet, vilket ger intryck av att egendom ska ha överlämnats till cedenten. I den engelska språkversionen används uttrycket *assets pledged by the reinsurer for the benefit of the ceding insurer or reinsurer*. Den engelska språkversionen tillämpas bl.a. av motparten USA, och regeringen utgår därför från att säkerhet avser tillgångar som ställs till förmån för en cedent, och att det inte krävs att tillgångar ställs som pant till cedenten.

4.2.2 Förbud mot att kräva lokal närvaro

Enligt artikel 3.3 i det bilaterala avtalet får en avtalspart (EU eller USA) eller dess myndigheter inte heller ställa krav på lokal närvaro för ett återförsäkringsföretag som har huvudkontor inom den andra partens territorium. Förbudet gäller under samma förutsättningar som förbudet mot att kräva att återförsäkringsföretaget ska ställa säkerhet i samband med avgivande av risker, dvs. när kravet ställs som villkor för att tillåta återförsäkringsföretaget att ingå återförsäkringsavtal med cedenten, eller för att cedenten ska få tillgodoräkna sig återförsäkringen eller den riskreducerande effekten av återförsäkringsavtalet (se avsnitt 4.2.1). Det får inte heller ställas andra krav med väsentligen samma rättsliga följder som ett krav på lokal närvaro.

På samma sätt som för förbudet mot krav på säkerhet gäller förbudet mot att kräva lokal närvaro bara om det leder till att återförsäkringsföretaget behandlas mindre gynnsamt än mottagande återförsäkrare som har huvudkontor i ett land som står under tillsyn av samma tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över cedenten eller som har huvudkontor inom värdparten och har tillstånd att driva verksamhet i cedentens tillsynsmyndighets territorium. Som en förutsättning för att kraven inte ska få ställas gäller också att återförsäkringsföretaget uppfyller ett antal detaljerade villkor (se avsnitt 4.2.3).

4.2.3 Villkor för att undantas från kraven

Förutsättningar för förbuden

Förbuden mot vissa krav ska enligt det bilaterala avtalet bara tillämpas om ett antal uppräknade villkor är uppfyllda. I den svenska språkversionen anges i artikel 3.4 att punkterna 1 och 3 (i samma artikel) ska gälla om inte annat följer av de villkor som följer, medan det i den engelska språkversionen som bl.a. tillämpas av motparten USA står: "Paragraphs 1 to 3 apply subject to the following conditions".

Artikel 3.1 handlar om krav på säkerhet som villkor för att ingå återförsäkringsavtal. Artikel 3.2, som alltså inte nämns i den svenska språkversionen av artikel 3.4, gäller säkerhet som villkor för tillgodoräknande av den riskreducerande effekten, och artikel 3.3 behandlar krav på lokal närvaro som villkor dels för att ingå återförsäkringsavtal, dels för att cedenten ska få beakta återförsäkringen eller de riskreducerande effekterna. Eftersom det inte finns någon rimlig anledning till att punkt 2 inte skulle omfattas av villkoren är det sannolikt fel i den svenska språkversionen. Den svenska formuleringen är också något otydlig såtillvida att den felaktigt kan tolkas som att förbuden mot att ställa kraven bara ska gälla om villkoren i artikel 3.4 *inte* är uppfyllda. I denna lagrådsremiss är därför den engelska språkversionen utgångspunkt för redovisningen av artikel 3.4.

Villkor som återförsäkringsföretaget måste uppfylla

Enligt det bilaterala avtalet krävs att återförsäkringsföretaget innehar och förvaltar en kapitalbas, eller kapital och överskott, av viss storlek. För ett återförsäkringsföretag från USA som ska driva verksamhet inom EU gäller som utgångspunkt ett kapitalbaskrav på minst 226 miljoner euro (artikel 3.4 a). Återförsäkringsföretaget ska fortlöpande ha en kapitaltäckningsgrad som motsvarar 100 procent solvenskapitalkrav enligt Solvens II-direktivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet) eller 300 procent godkänd kontrollnivå enligt den riskbaserade modellen, beroende på vad som är tillämpligt i företagets hemland (det land där företaget har sitt huvudkontor). Att företaget lever upp till kapitaltäckningsgraden ska årligen bekräftas för värdtillsynsmyndigheten av hemtillsynsmyndigheten (artikel 3.4 b och l).

Vidare krävs att återförsäkringsföretaget lämnar vissa skriftliga underättelser och bekräftelser till värdtillsynsmyndigheten. Det handlar om att snabbt lämna information om kapitalbasen eller kapitaltäckningsgraden skulle understiga det som krävs, eller om åtgärder har vidtagits mot företaget i hemlandet på grund av allvarliga lagöverträdelser (artikel 3.4 c). Det handlar också om att skriftligen bekräfta att domstolarnas behörighet i cedentens hemland godkänns (artikel 3.4 d). För delgivningsändamål ska återförsäkringsföretaget skriftligen bekräfta att det godkänner att värdtillsynsmyndigheten utses till fullmakthavare för delgivning. (I den svenska språkversionen används ordet fullmäktig i stället för fullmakthavare, men den korrekta benämningen bör vara fullmakthavare.) Sådant godkännande, och att det ska ingå i varje återförsäkringsavtal, får krävas av värdtillsynsmyndigheten (artikel 3.4 e). Återförsäkringsföretaget ska dessutom skriftligen acceptera att betala i enlighet med domar som har fått

laga kraft och som förklarats verkställbara, och i varje återförsäkringsavtal acceptera att ställa säkerhet för åtaganden enligt det avtalet för det fall företaget motsätter sig verkställandet av en dom eller skiljedom som har fått laga kraft (artikel 3.4 f och g).

Om värdtillsynsmyndigheten begär det ska återförsäkringsföretaget med särskilda tidsintervall till myndigheten lämna en årsredovisning med revisionsberättelse, en rapport om solvens och finansiell ställning, en förteckning över vissa tvistiga och försenade ersättningsanspråk och information om vissa mottagna och avgivna återförsäkringar och återkrav som krävs för att bedöma företagets praxis för snabb utbetalning av ersättningsanspråk (artikel 3.4 h). Det krävs nämligen att återförsäkringsföretaget har en sådan praxis för snabb utbetalning, vilket ska bedömas utifrån ett antal detaljerade kriterier (artikel 3.4 i).

Återförsäkringsföretaget ska vidare bekräfta att det inte deltar i något avtalsupplägg med solvenssäkrande åtaganden, solvent scheme of arrangement, och samtycka till att underrätta cedenten och tillsynsmyndigheten och ställa säkerhet om företaget skulle gå in i ett sådant arrangemang (artikel 3.4 j).

Det krävs slutligen att en cedent som är föremål för ett resolutions-, konkurs- eller likvidationsförfarande ska ha rätt att ansöka om förelägganden mot återförsäkringsföretaget om att ställa säkerhet för avgivna åtaganden (artikel 3.4 k).

Förfarandet om villkoren inte uppfylls

Om värdtillsynsmyndigheten kommer fram till att återförsäkringsföretaget inte längre uppfyller villkoren, får myndigheten i enlighet med ett förfarande som föreskrivs i avtalet ställa de krav som annars är förbjudna.

Värdtillsynsmyndigheten ska innan den inför krav på säkerhet eller lokal närvaro kommunicera med återförsäkringsföretaget och ge det 30 dagar att lämna in en handlingsplan för avhjälpande av bristerna och 90 dagar att genomföra planen. Värdtillsynsmyndigheten ska också informera hemtillsynsmyndigheten. (I den svenska språkversionen anges att det är återförsäkringsföretaget som ska informera hemtillsynsmyndigheten. Detta tycks dock, vid en jämförelse med den engelska språkversionen [”the Host supervisory authority communicates with the assuming reinsurer and ... provides the assuming reinsurer with ... 90 days ... to remedy the defect, and informs the Home supervisory authority”] vara ett fel i den svenska språkversionen. Här redovisas därför det som följer av den engelska språkversionen, nämligen att det är värdtillsynsmyndighetens uppgift att informera hemtillsynsmyndigheten.)

Undantag från tidsgränserna på 30 och 90 dagar gäller under synnerliga förhållanden då det krävs kortare tid för att skydda försäkringstagare och andra konsumenter. Om värdtillsynsmyndigheten efter uppsatt tidsgräns inte anser att återförsäkringsföretaget har vidtagit tillräckliga åtgärder, får myndigheten införa krav på lokal närvaro eller ställande av säkerhet. Detta ska meddelas och förklaras skriftligen för det berörda återförsäkringsföretaget (artikel 3.6).

4.3 Grupp tillsyn

I det bilaterala avtalet finns bestämmelser om grupp tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsgrupper som driver verksamhet i det ena territoriet (inom EU eller i USA) men vars moderföretag har huvudkontor inom det andra territoriet (artikel 4). Det som föreskrivs ska tillämpas enligt särskilda bestämmelser i avtalet (se avsnitt 4.5).

4.3.1 Hemtillsynsmyndigheten ansvarar för global grupp tillsyn

En försäkrings- eller återförsäkringsgrupp ska bara omfattas av hemtillsynsmyndighetens globala grupp tillsyn på moderföretagsnivå. Sådan tillsyn kan omfatta företagsstyrning, solvens och kapital och rapportering på global grupp nivå (artikel 4 a).

Värdtillsynsmyndigheten får dock utöva grupp tillsyn i särskilt angivna fall, bl.a. med anledning av viss information som hemtillsynsmyndigheten ska lämna. Värdtillsynsmyndigheten får i förekommande fall utöva grupp tillsyn på moderföretagsnivå inom sitt eget territorium (artikel 4 b).

4.3.2 Värdtillsynsmyndighetens åtgärder med anledning av risk- och solvensbedömningar

Om en återförsäkrings- eller försäkringsgrupp enligt lagstiftningen i hemlandet ska genomföra och rapportera en egen risk- och solvensbedömning (ORSA) på global grupp nivå som en del av sitt globala riskhanteringssystem, ska hemtillsynsmyndigheten snarast lämna en sammanfattning av risk- och solvensbedömningen till de värdtillsynsmyndigheter som ingår i gruppens tillsynskollegium. Sammanfattningen ska också på begäran lämnas till värdtillsynsmyndigheterna för betydande dotterbolag och filialer till gruppen (artikel 4 c). Den ska innehålla en beskrivning av gruppens riskhanteringssystem, en bedömning av gruppens riskexponering, en bedömning på grupp nivå av riskkapitalet och en framåtblickande solvensbedömning (artikel 4 d).

Om det inte krävs en egen risk- och solvensbedömning på global grupp nivå enligt lagstiftningen i gruppens hemland ska hemtillsynsmyndigheten i stället lämna likvärdig information enligt gällande rätt i det landet (artikel 4 c andra stycket). Sådan information ska innehålla samma delar som en sammanfattning av en egen risk- och solvensbedömning, nämligen en beskrivning av gruppens riskhanteringssystem, bedömningar av gruppens riskexponering och riskkapital och en framåtblickande solvensbedömning (artikel 4 c andra stycket och d).

Om sammanfattningen eller den motsvarande information som lämnas från hemtillsynsmyndigheten visar att det finns ett allvarligt hot mot försäkringstagar skyddet eller mot den finansiella stabiliteten inom territoriet, får värdtillsynsmyndigheten vidta åtgärder mot de företag som driver verksamhet i landet. Innan åtgärder vidtas ska värdtillsynsmyndigheten samråda med hemtillsynsmyndigheten. Grupp tillsynsfrågor bör fortsätta diskuteras inom tillsynskollegiet (artikel 4 e).

4.3.3 Rapporterings- och informationsskyldigheter i värdlandet

En försäkrings- eller återförsäkringsgrupp omfattas inte av grupp tillsyn i form av rapporteringskrav på global moderföretagsnivå i det land där gruppen driver verksamhet, dvs. i värdlandet. Detta gäller dock inte om ett rapporteringskrav har direkt anknytning till en risk för allvarlig inverkan på förmågan för ett företag inom gruppen att betala ut ersättningsanspråk inom det landet (artikel 4 f).

En värdtillsynsmyndighet får också utöva grupp tillsyn genom att begära in information från en försäkringsgivare eller ett återförsäkringsföretag som driver verksamhet i landet under följande förutsättningar. Information får begäras in om värdtillsynsmyndigheten bedömer att informationen är nödvändig för att skydda försäkringstagarna från allvarlig skada, skydda mot allvarliga hot mot den finansiella stabiliteten eller skydda mot allvarlig inverkan på försäkringsgivarens eller återförsäkringsföretagets förmåga att betala ut ersättningsanspråk inom landet (artikel 4 g). I den svenska språkversionen anges att det är hemtillsynsmyndigheten som ska göra bedömningen av behovet av information. I den engelska språkversionen anges dock: ”... where such information is deemed necessary by the Host supervisory authority ...”. Mot bakgrund av att en sådan bedömning rimligtvis bör göras av värdtillsynsmyndigheten förutsätts det i denna lagrådsremiss att den engelska språkversionen är den korrekta.

Tillsynskriterier ska ligga till grund för en värdtillsynsmyndighets begäran om information, och betungande och dubbla uppmaningar att lämna information ska undvikas så långt det är möjligt. Värdtillsynsmyndigheten ska informera tillsynskollegiet om en begäran (artikel 4 g första stycket).

Om en försäkringsgivare eller ett återförsäkringsföretag som en begäran riktats till inte lämnar den information som efterfrågats får värdtillsynsmyndigheten vidta åtgärder, trots att gruppen står under global grupp tillsyn på moderföretagsnivå i hemlandet (artikel 4 g andra stycket).

4.3.4 Kapitalkrav och utvärdering av kapitalet

Enligt det bilaterala avtalet ska en värdtillsynsmyndighet inte ha grupp baserade kapitalkrav eller krav på en utvärdering av sådant kapital på global moderföretagsnivå i fråga om en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp som driver verksamhet i landet. Detta gäller dock bara om gruppen omfattas av kapitalutvärdering på grupp nivå i hemlandet, och den utvärderingen uppfyller ett antal villkor. Kapitalutvärderingen i hemlandet måste innehålla en beräkning av det globala gruppkapitalet som beaktar risker på grupp nivå, inklusive gruppens globala moderföretag, som kan påverka försäkrings- eller återförsäkringsverksamheten i värdlandet. Vidare måste tillsynsmyndigheten i det land där kapitalutvärderingen görs ha rätt att vidta åtgärder, och även i förekommande fall kräva kapitalåtgärder, med anledning av utvärderingen (artikel 4 h första stycket). Värdtillsynsmyndigheten ska inte ha krav på grupp baserat kapital, eller utvärdering av sådant kapital, på global moderföretagsnivå om en försäkringsgivare eller ett återförsäkringsföretag omfattas av grupp baserat kapitalkrav i hemlandet (artikel 4 h andra stycket).

4.3.5 Annan tillsyn enligt EU-rätten påverkas inte

Grupptillsynsbestämmelserna i det bilaterala avtalet innebär inte att EU:s tillsynsmyndigheter inte får utöva tillsyn över företag eller grupper som äger eller kontrollerar kreditinstitut inom EU, bedriver bankverksamhet inom EU eller vars finansiella trångmål eller verksamhets karaktär i olika angivna avseenden kan utgöra hot mot EU:s finansiella stabilitet (artikel 4 i). Detta gäller bl.a. vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 och vissa andra uppräknade EU-rättsakter.

4.4 Informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter

Enligt det bilaterala avtalet ska EU och USA främja samarbete mellan tillsynsmyndigheterna i respektive länder genom att myndigheterna utbyter information i enlighet med bilagan till avtalet. Detta ska stärka samarbetet och informationsutbytet samtidigt som höga sekretesskrav upprätthålls. Avtalet påverkar dock inte eventuella krav när det gäller personuppgiftshandling (artiklarna 5 och 6).

I bilagan till det bilaterala avtalet redovisas en modell för samförståndsavtal mellan tillsynsmyndigheter. Enligt modellen förväntas en tillsynsmyndighet komma överens med en annan tillsynsmyndighet om ett antal frågor kring utlämnande av information. Myndigheterna ska inledningsvis slå fast att det föreligger ett behov av samarbete kring informationsutbyte och att det är nödvändigt med praktiska arrangemang för detta, både i kris-situationer och i den löpande tillsynen. Samarbetet ska underlätta informationsutbyte i den utsträckning som är tillåtet enligt lag och för tillsyns- och regleringsändamål. Myndigheterna ska konstatera att det i båda länderna finns bestämmelser om utlämnande och skydd av sekretessbelagd information som syftar till att bevara sekretessen för de uppgifter som lämnas. Detta ska bl.a. säkerställa att utbyte av sekretessbelagd information endast sker för att en myndighet ska kunna fullgöra ett tillsynsuppdrag, och att de personer som får tillgång till sådan information som huvudregel ska vara skyldiga att bevara sekretessen (artikel 1).

Av modellen för samförståndsavtal följer vidare att konfidentiell information ska definieras enligt lagen i det land där informationen finns. Den myndighet som tar emot en begäran om utlämnande från en annan tillsynsmyndighet bör behandla frågan noggrant, svara inom rimlig tid och ge ett så uttömmande svar som möjligt (artikel 3 i bilagan). Om inte annat

följer av lag eller av en överenskommelse mellan myndigheterna bör innehållet i en begäran behandlas konfidentiellt av båda myndigheterna.

Tillsynsmyndigheterna bör enas om hur lämnad information får användas. Enligt modellavtalet bör en myndighet endast begära information som behövs för direkt tillsyn av en försäkringsgivare eller ett återförsäkringsföretag (artikel 4 i bilagan). Information om enskilda individer ska som huvudregel inte anses nödvändig för sådan tillsyn, om den inte är direkt relevant för ett tillsynsärende. Information som tas emot bör endast användas av myndigheten i dess reglerings- och tillsynsarbete och i värnandet av den finansiella stabiliteten. Informationen ska fortsätta tillhöra den myndighet som lämnat ut den, om inte annat följer av lag (artikel 4). I den svenska språkversionen anges att det är den begärande myndigheten, alltså den myndighet som tar emot informationen, som äger informationen om inte annat följer av lag. Det stämmer dock inte med den engelska språkversionen, dvs. med avtalet och bilagan så som de undertecknades. Här återges därför innehållet i bilagan enligt den engelska språkversionen.

I bilagan anges vidare att en begäran om information som huvudregel bör vara skriftlig och bl.a. innehålla uppgifter om vilken information som begärs, skälet till begäran och om den är av känslig natur, vilket företag som berörs, vilka frågor som är under utredning och hur information kan komma att vidarebefordras. Den tillfrågade myndigheten bör bekräfta en inkommen begäran och pröva den enligt samförståndsavtal och lag. Om information inte lämnas ut bör skälen för det anges (artikel 5).

Hur överlämnad konfidentiell information bör hanteras redovisas också i bilagan (artiklarna 6 och 7). Som utgångspunkt bör gälla att all information som tas emot enligt ett samförståndsavtal är konfidentiell om inte annat anges, och en myndighet bör vidta alla rimliga åtgärder för att informationen ska fortsätta vara konfidentiell och begränsa åtkomsten till vissa angivna personer (artikel 6). Informationen bör inte vidarebefordras av den myndighet som tagit emot den, om inte den utlämnande myndigheten godkänner det och den som informationen ska vidarebefordras till åtar sig att bevara sekretessen. Om en myndighet får en rättsligt tillåten begäran om att lämna ut informationen eller enligt lag är skyldig att lämna ut uppgifter, bör den myndighet som lämnat över informationen upplysas om detta så att möjligheterna till ingripande underlättas. Om myndigheten inte samtycker till att den information som överlämnats lämnas ut, bör myndigheten som begärt informationen vidta alla rimliga åtgärder för att förhindra ett utlämnande av uppgifterna (artikel 7).

4.5 Särskilda bestämmelser om avtalet

4.5.1 Ikraftträdande och tillämpning

Det bilaterala avtalet ska endast tillämpas på återförsäkringsavtal som trätt i kraft, ändrats eller förnyats från och med den dag då åtgärder som minskar kraven på att ställa säkerhet börjar gälla, och endast med avseende på förluster som uppstår och reserver som rapporteras från och med den senaste tidpunkten av dagen för åtgärden eller dagen för ikraftträdandet av det nya, ändrade eller förnyade återförsäkringsavtalet (artikel 3.8). Avtalet hindrar inte parterna i ett återförsäkringsavtal att omförhandla sitt avtal.

Från och med ikraftträdandet, eller dagen då det bilaterala avtalet ska tillämpas provisoriskt om det är tidigare, ska EU och USA uppmana berörda myndigheter att avstå från att vidta åtgärder som inte är förenliga med villkoren eller skyldigheterna i avtalet (artikel 9). EU och USA ska vidta alla rimliga åtgärder för att genomföra och tillämpa avtalet så snart som möjligt i enlighet med artikel 10 (se redovisning nedan).

Det bilaterala avtalet ska som huvudregel tillämpas från och med dagen för ikraftträdandet eller 60 månader efter dagen för undertecknandet om det inträffar senare (artikel 10.1 och 10.2 a). EU ska dock från och med ikraftträdandet, och dessförinnan provisoriskt, tillämpa bestämmelserna om grupp tillsyn (artikel 4) genom att säkerställa att tillsynsmyndigheter och andra behöriga myndigheter följer reglerna från den sjunde dagen i den månad som följer efter det att parterna har informerat varandra om att de har genomfört de anpassningar som krävs för att avtalet ska kunna tillämpas provisoriskt.

Från och med dagen för ikraftträdandet, eller 60 månader efter undertecknandet om det inträffar senare, ska följande gälla i fråga om tillämpningen av bestämmelserna om återförsäkring och om grupp tillsyn (artiklarna 3 och 4). Artikel 3.1 och 3.2 och artikel 9 ska bara tillämpas av en part (EU och USA) om, och så länge som, den andra partens tillsynsmyndigheter följer tillsynsbestämmelserna i artikel 4 och uppfyller kraven i artikel 3.3. Det förfarande som föreskrivs för en part i artikel 4 och skyldigheterna i artikel 3.3 ska bara tillämpas om, och så länge som, den andra partens tillsynsmyndigheter uppfyller kraven i artikel 3.1 och 3.2. Vidare ska en parts skyldigheter enligt artikel 3.3 bara gälla om, och så länge som, den andra partens tillsynsmyndigheter utövar tillsyn i enlighet med artikel 4 och uppfyller kraven i artikel 3.1 och 3.2 (artikel 10.2 b).

Från och med den dag då det bilaterala avtalet ska tillämpas provisoriskt och 60 månader därefter ska tillsynsmyndigheterna i EU inte ställa krav på grupp kapital på global moderföretagsnivå vid tillämpningen av artikel 4 h för försäkrings- eller återförsäkringsgrupper från USA som driver verksamhet inom EU (artikel 10.2 e). Om EU eller USA inte från och med dagen för undertecknandet av avtalet och under 60 månader därefter uppfyller skyldigheterna i artikel 3 i fråga om krav på lokal närvaro, får den andra partens tillsynsmyndigheter efter obligatoriskt samråd införa bedömning av grupp kapital och grupp kapitalkrav på global moderföretagsnivå för en grupp (artikel 10.2 f).

Artikel 3.3 ska vara genomförd och gälla inom EU senast 24 månader från dagen för undertecknandet, om det bilaterala avtalet har börjat tillämpas provisoriskt eller trätt i kraft (artikel 10.2 g). Det som anges i artikel 3.1 och 3.2 ska som huvudregel vara genomfört och gälla fullt ut senast 60 månader från dagen för undertecknandet, om det bilaterala avtalet har trätt i kraft (artikel 10.2 h). Båda parter ska tillämpa artiklarna 7, 11 och 12 från och med dagen för ikraftträdandet eller provisorisk tillämpning av avtalet, beroende på vilket som inträffar först (artikel 10.2 i).

Om EU eller USA inte följer de tidsgränser som anges i artikel 10.2 får den andra parten begära obligatoriskt samråd genom den gemensamma kommittén (artikel 10.3).

4.5.2 Gemensam kommitté

Enligt det bilaterala avtalet ska en gemensam kommitté inrättas dit EU och USA kan vända sig för samråd avseende frågor som rör avtalet och dess effekter (artikel 7). Kommissionen ska företräda EU i den gemensamma kommittén efter att ha inhämtat synpunkter från rådets arbetsgrupp för finansiella tjänster.

4.5.3 Uppsägning och ändring av avtalet

EU och USA får var och en för sig säga upp det bilaterala avtalet efter ett obligatoriskt samråd och en skriftlig anmälan till den andra parten (artikel 11). Innan ett beslut om uppsägning meddelas ska en part meddela ordföranden i den gemensamma kommittén. EU och USA ska vidta nödvändiga åtgärder för att underrätta dem som berörs om effekterna av uppsägningen. Obligatoriskt samråd genom den gemensamma kommittén ska hållas om någon av parterna eller ordföranden i kommittén begär det.

Om en tillsynsmyndighet inom EU eller i USA, med anledning av hot mot den finansiella stabiliteten inom territoriet, enligt artikel 4 vidtar åtgärder mot en grupp från den andra parten, får avtalet sägas upp enligt ett obligatoriskt, påskyndat förfarande (artikel 10.2 c).

Om det bilaterala avtalet sägs upp ska avtalet inte hindra krav på lokal närvaro, säkerhet och därtill hörande krav eller efterlevnad av andra bestämmelser avseende skulder (artikel 3.9).

Det bilaterala avtalet får ändras efter att parterna skriftligt kommit överens om det (artikel 12).

5 Det bilaterala avtalet är direkt tillämpligt i Sverige

Regeringens bedömning: Det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring är direkt tillämpligt i Sverige, och därför behövs inte någon särskild åtgärd för att genomföra det i svensk rätt.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Det bilaterala avtalet är ett internationellt avtal som EU har ingått med tredjeland, och sådana avtal är bindande för Sverige och övriga EU-medlemsstater. Enligt EU-rättsliga principer är en bestämmelse i ett sådant avtal dessutom direkt tillämplig om den, med hänsyn till dess ordalydelse samt till avtalets syfte och art, innebär en klar och precis skyldighet vars fullgörande eller verkningar inte är beroende av utfärdandet av ytterligare rättsakter (dom av den 30 september 1987, Demirel [12/86, EU:C:1987:400, punkt 14], se även bl.a. dom av

den 8 mars 2011 i mål C-240/09, Lesoochranárske zoskupenie VLK mot Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, punkt 44). Principen har tillämpats bl.a. i propositionen Avtal om val av domstol – 2005 års Haagkonvention (prop. 2014/15:93 s. 13).

I det bilaterala avtalet regleras vilka krav Sverige i egenskap av EU-medlemsstat inte får ställa i samband med att ett återförsäkringsföretag från USA ingår återförsäkringsavtal med ett försäkringsföretag här i landet, och vilka villkor återförsäkringsföretaget i stället måste uppfylla. Förutsättningarna för myndigheter och försäkringsföretag redovisas klart och tydligt i detalj i avtalet (se närmare i avsnitt 4.2). Avtalet innehåller också bestämmelser om hur grupp tillsyn ska bedrivas om en försäkringsgrupp driver verksamhet i det ena territoriet, dvs. inom EU eller i USA, men moderföretaget har huvudkontor inom det andra territoriet (avsnitt 4.3). Även dessa bestämmelser är på detaljnivå. I avtalet föreskrivs slutligen en skyldighet för avtalsparterna att främja samarbete mellan tillsynsmyndigheterna genom informationsutbyte enligt principer som anges i avtalet.

Det bilaterala avtalet reglerar inte enbart vissa mål, utan det ger också konkreta och detaljerade föreskrifter om hur målen ska uppnås. Avtalet innehåller klara och precisa skyldigheter som kan fullgöras utan ytterligare reglering. Regeringens bedömning är därför att det bilaterala avtalet är direkt tillämpligt i Sverige, och att det därför inte behövs någon särskild åtgärd för att genomföra det i svensk rätt.

6 Nya bestämmelser som upplyser om det bilaterala avtalet införs

Regeringens förslag: Det ska införas upplysningsbestämmelser om att det i det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring finns bestämmelser om krav som i vissa fall inte gäller för återförsäkringsföretag från USA och om grupp tillsyn. Bestämmelserna ska införas i lagen om utländska filialer m.m., lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige och försäkringsrörelselagen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Svensk rätt måste överensstämma med det bilaterala avtalet

I avsnitt 5 gör regeringen bedömningen att det bilaterala avtalet gäller och är direkt tillämpligt i Sverige utan särskilda författningsåtgärder. Även om det inte krävs genomförande av avtalet i svensk rätt måste det säkerställas att nationella bestämmelser som rör de frågor som regleras i avtalet överensstämmer med avtalet.

Krav på utländska återförsäkringsföretag i Sverige

Av artikel 3 i det bilaterala avtalet följer att svenska myndigheter inte får kräva att ett återförsäkringsföretag från USA, som uppfyller ett antal specificerade villkor, har lokal närvaro eller ställer säkerhet för att få ingå återförsäkringsavtal med ett avgivande svenskt försäkringsföretag (se avsnitt 4.2). Ett utländskt företag som bedriver näringsverksamhet i Sverige ska dock enligt 2 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. som huvudregel bedriva sin verksamhet genom filial, svenskt dotterföretag eller agentur med verksamhet i Sverige. Enligt lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, förkortad LUFT, får återförsäkringsföretag och andra försäkringsgivare från tredjeland efter koncession från Finansinspektionen bedriva försäkringsverksamhet från en generalagentur eller en filial i Sverige. Med tillstånd från Finansinspektionen får en utländsk försäkringsgivare marknadsföra försäkringar genom förmedling av en försäkringsgivare som har koncession i Sverige om de tillhör samma koncern eller har ett samarbetsavtal. En ansökan om koncession ska bl.a. innehålla ett intyg om att försäkringsgivaren som säkerhet för sin försäkringsrörelse i Sverige har deponerat värdehandlingar till ett visst värde. Depositionen ska medan verksamheten pågår uppgå till visst i lag angivet belopp. Finansinspektionen får bestämma att depositionen ska uppgå till ett lägre belopp, och även i vissa fall medge undantag från deponeringsskyldigheten. En utländsk försäkringsgivare som bedriver verksamhet i Sverige har vissa skyldigheter, bl.a. att lämna information till Finansinspektionen (4 kap. 1 och 4 §§, 5 kap. 1–3 §§ och 6 kap. 3–7 §§ LUFT).

Grupptillsyn enligt svensk rätt

I artikel 4 i det bilaterala avtalet finns bestämmelser om grupptillsyn över grupper som driver verksamhet i det ena territoriet (EU eller USA) men vars moderföretag har huvudkontor inom det andra territoriet. Grupptillsynsbestämmelserna gäller endast grupper där det ingår minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, dvs. företag som har auktorisation eller tillstånd att starta eller driva affärsverksamhet inom direkt eller primär försäkring eller återförsäkringsverksamhet. Huvudregeln i det bilaterala avtalet är att hemtillsynsmyndigheten, dvs. tillsynsmyndigheten i det land där gruppens moderföretag har huvudkontor, ansvarar för all grupptillsyn. Värdtillsynsmyndigheten får dock vidta vissa grupptillsynsåtgärder i särskilt angivna fall, bl.a. med anledning av information som hemtillsynsmyndigheten ska lämna, och i förekommande fall utöva grupptillsyn på moderföretagsnivå inom sitt eget territorium. Avtalet reglerar också i vilka situationer en värdtillsynsmyndighet får utöva grupptillsyn genom att begära in information från en försäkringsgivare eller ett återförsäkringsföretag som driver verksamhet i landet. Vidare framgår det att tillsynsmyndigheterna ska lämna viss information till varandra, bl.a. om risk och solvensbedömningar (se vidare i avsnitt 4.3).

Bestämmelser om grupptillsyn finns i 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), förkortad FRL, som i svensk rätt genomför Solvens II-direktivet i fråga om grupptillsyn. Bestämmelserna gäller bl.a. om ett svenskt försäkringsföretag är moderföretag till en försäkringsgivare från tredjeland eller om försäkringsgivaren från tredjeland är moderföretag till det

svenska företaget. Det ska finnas en särskild grupp tillsynsmyndighet som ansvarar för grupp tillsynen. I vissa fall ska det vara Finansinspektionen, t.ex. om det i toppen av en grupp finns ett svenskt försäkringsföretag. Grupp tillsynsbestämmelserna innehåller också ett särskilt solvenskapitalkrav på gruppnivå, krav på att vissa transaktioner och riskkoncentrationer inom gruppen ska rapporteras till grupp tillsynsmyndigheten och krav på företagsstyrning på gruppnivå (2–8 och 16–57 §§).

I 6 kap. LUFT finns bestämmelser om tillsyn över försäkringsgivare från tredjeland. Finansinspektionen ska ha tillsyn över deras verksamhet i Sverige och har rätt att granska den. Vissa uppgifter, bl.a. intyg om deposition, ska lämnas till inspektionen utan uppmaning, och i övrigt ska de uppgifter som inspektionen begär lämnas. Inspektionen får göra ingripanden och besluta om sanktioner i vissa fall (1–14 §§). I den lagen finns dock inte några grupp tillsynsbestämmelser.

Nya bestämmelser som upplyser om avtalet i berörda lagar

I och med att det bilaterala avtalet anses direkt tillämpligt måste Finansinspektionen i sin verksamhet ta hänsyn till det som följer av avtalet. Det gäller bl.a. om ett återförsäkringsföretag från USA ansöker om att få driva verksamhet i Sverige och när det gäller utövande av grupp tillsyn. Det skulle kunna motivera att lagen om utländska filialer m.m. ändras så att kraven på lokal närvaro inte gäller för amerikanska återförsäkringsföretag under vissa omständigheter, att det införs en bestämmelse om att kraven i 4 och 5 kap. LUFT inte gäller om något annat är särskilt föreskrivet i det bilaterala avtalet och att försäkringsrörelselagens bestämmelser om grupp tillsyn ändras så att det framgår att de inte gäller om annat följer av det bilaterala avtalet. Sådana bestämmelser skulle dock enligt regeringens mening vara överflödiga mot bakgrund av principen om *lex specialis*, dvs. att en bestämmelse som särskilt reglerar något ska ges företräde framför en mer allmän bestämmelse (jfr bl.a. prop. 2017/18:149 s. 52). Bestämmelserna i det bilaterala avtalet ska bara tillämpas i vissa speciella fall, och de har alltså företräde framför generella krav på utländska företag i Sverige och allmänna bestämmelser om tillsyn och grupp tillsyn.

För att det ska vara tydligt och förutsebart vilka bestämmelser berörda företag och tillämpande myndigheter har att ta hänsyn till bör det dock införas upplysningsbestämmelser i berörda lagar. I lagen om utländska filialer m.m. och lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige bör det därför införas en bestämmelse som upplyser om att det i det bilaterala avtalet finns bestämmelser om krav som i vissa fall inte ska gälla för återförsäkringsföretag från USA, och i försäkringsrörelselagen bör det införas en bestämmelse som upplyser om att det finns grupp tillsynsbestämmelser i avtalet. Det finns visserligen inte några bestämmelser om grupp tillsyn i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, men i 6 kap. LUFT finns tillsynsbestämmelser som rör enskilda utländska försäkrings- och återförsäkringsföretag. Mot bakgrund av att ett sådant företag skulle kunna ingå i en grupp som omfattas av det bilaterala avtalet, kan det inte uteslutas att avtalet påverkar vilka åtgärder Finansinspektionen har rätt att vidta mot företaget, exempelvis i fråga om rapportering. Det bör därför

införas en bestämmelse som upplyser om grupp tillsynsbestämmelserna i det bilaterala avtalet även i den lagen.

I 16 kap. lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag finns bestämmelser om grupp tillsyn över tjänstepensionsföretag. Kapitlet motsvarar till stor del 19 kap. FRL men är anpassat till att det rör tjänstepensionsföretag, och till skillnad från grupp tillsynsbestämmelserna i försäkringsrörelselagen har bestämmelserna inte sin grund i EU-rätten. Enligt svensk nationell rätt driver svenska tjänstepensionsföretag verksamhet inom området direktförsäkring, och tjänstepensionsföretagen skulle därför kunna rymmas inom det bilaterala avtalets definition av försäkringsföretag. Därmed skulle de även omfattas av grupp tillsynsbestämmelserna i avtalet. Avtalet bör dock tolkas ur ett EU-rättsligt perspektiv, och den EU-rättsliga regleringen av försäkringsföretag gäller inte tjänstepensionsföretag. Avtalet bör därför inte tillämpas på svenska tjänstepensionsföretag, och grupp tillsynsbestämmelserna i lagen om tjänstepensionsföretag berörs således inte av avtalet.

7 Främjande av samarbete mellan tillsynsmyndigheter

Regeringens bedömning: Det behövs ingen lagstiftningsåtgärd med anledning av bestämmelserna om samarbete och informationsutbyte i det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning

Enligt det bilaterala avtalet ska samarbete främjas

Det bilaterala avtalet innehåller bestämmelser om samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna. Även dessa bestämmelser är enligt regeringens bedömning direkt tillämpliga (se avsnitt 5). Det som åligger Sverige och övriga medlemsstater utifrån avtalet är att främja tillsynsmyndigheternas samarbete med övriga tillsynsmyndigheter i fråga om informationsutbyte (se avsnitt 4.4).

Finansinspektionens samarbetskyldighet enligt lag

Enligt lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige ska Finansinspektionen ha ett nära samarbete med andra länders behöriga myndigheter (6 kap. 1 §). Samarbetskyldigheten är generellt utformad och inte begränsad till vissa frågor. Enligt förarbetena till lagen infördes bestämmelsen eftersom en effektiv tillsyn över den verksamhet som en försäkringsgivare från tredjeland bedriver i Sverige

kräver informationsutbyte och samarbete med tillsynsmyndigheten i försäkringsgivarens hemland (prop. 1997/98:141 s. 121).

I och med att Finansinspektionen redan har denna lagstadgade samarbetskyldighet behövs det enligt regeringens mening inte någon lagstiftningsåtgärd med anledning av det bilaterala avtalets krav på att främja samarbete med tillsynsmyndigheter i USA.

Samförståndsavtal mellan myndigheter

Enligt det bilaterala avtalet ska informationsutbyte i enlighet med det fortfarande som anges i bilagan till avtalet främjas. Bilagan innehåller en modell för samförståndsavtal mellan tillsynsmyndigheter, men det finns inget krav på att myndigheterna ska ingå sådana avtal.

I 10 kap. regeringsformen finns bestämmelser om internationella förhållanden. Huvudregeln är att det är regeringen som ingår överenskommelser med andra stater eller med mellanfolkliga organisationer (1 §), men regeringen får ge en förvaltningsmyndighet i uppdrag att ingå en internationell överenskommelse i en fråga där överenskommelsen inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan (2 §).

Ett samförståndsavtal är inte nödvändigtvis ett rättsligt bindande avtal. Ett avtal som inte innehåller några rättsligt bindande förpliktelser omfattas inte av regeringsformens bestämmelser om internationella överenskommelser. Finansinspektionen behöver därför inte något uppdrag från regeringen för att ingå sådana icke bindande samförståndsavtal som beskrivs i det bilaterala avtalet (jfr prop. 2015/16:5 s. 688 f. angående liknande icke bindande överenskommelser mellan myndigheter).

Finansinspektionen har i förordning bemyndigats att ingå vissa bindande internationella överenskommelser (4 a–4 d §§ förordningen [2009:93] med instruktion för Finansinspektionen). För det fall att ett bindande samförståndsavtal skulle ingås av Finansinspektionen inom ramen för det bilaterala avtalet, skulle den typen av överenskommelse vara av sådan karaktär att det inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan, och ett uppdrag får i sådana fall ges av regeringen (jfr prop. 2018/19:150 s. 70).

Utlämnande av information till en utländsk myndighet

Enligt det bilaterala avtalet ska samarbete genom utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna, i den utsträckning som är tillåtet enligt lag, främjas. En begäran från en tillsynsmyndighet om utlämnande från en annan tillsynsmyndighet bör behandlas noggrant. Det krävs inte att myndigheterna lämnar ut eller hanterar information på annat sätt än vad som är tillåtet enligt lagstiftningen i det egna landet (se avsnitt 4.4).

I 8 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, anges förutsättningarna för svenska myndigheter att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till utländska myndigheter. Enligt bestämmelsen får sådana uppgifter inte röjas för en utländsk myndighet, om inte utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning, eller uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till en svensk myndighet, och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten. När det gäller utlämnande till svensk myndighet föreskrivs i 8 kap. 1 § OSL att en uppgift för vilken sekretess gäller inte får röjas för andra

myndigheter om inte annat anges i samma lag eller i lag eller förordning som det hänvisas till.

Bestämmelsen om Finansinspektionens samarbetskyldighet infördes bl.a. av det skälet att en effektiv tillsyn kräver informationsutbyte med utländska myndigheter (se ovan). I tidigare lagstiftningsärenden på finansmarknadsområdet har det bedömts att Finansinspektionen bör ha goda möjligheter att lämna ut vissa uppgifter som är sekretessbelagda till utländska myndigheter i den utsträckning som olika EU-direktiv kräver (se bl.a. prop. 2004/05:142 s. 50 och 2005/06:140 s. 87). I de bedömningarna har det hänvisats till samarbets- och informationsskyldighet som följer av EU-rättsakter och som i vissa fall är lagreglerad.

Eftersom det bilaterala avtalet inte kräver annat än ett främjande av informationsutbyte inom den befintliga lagstiftningens ramar, krävs det inte heller i denna del någon åtgärd.

Utlämnande av information som omfattas av det bilaterala avtalet

Den modell för samförståndsavtal som redovisas i bilagan till det bilaterala avtalet anger att information som tas emot från en annan myndighet, och även den förfrågan som görs från den andra myndigheten, som huvudregel ska vara konfidentiell. Bara om den andra myndigheten godkänner det, och mottagaren av informationen åtar sig att följa restriktioner för att bevara sekretessen får informationen lämnas vidare. Enligt modellen för samförståndsavtal bör myndigheterna i sina överenskommelser kunna konstatera att det finns lagstadgat skydd för uppgifter som lämnas, och att de personer som får tillgång till sekretessbelagd information som huvudregel ska vara skyldiga att bevara sekretessen (se avsnitt 4.4). Utgångspunkten i modellen för samförståndsavtal är dock att myndigheterna inte ska förbinda sig att lämna ut eller hantera information i strid med lagstiftningen i det egna landet.

Finansinspektionen ska visserligen enligt lag samarbeta med andra tillsynsmyndigheter, men det innebär inte att inspektionen får förbinda sig att sekretessbelägga information som tas emot från en annan myndighet. Inspektionens skyldigheter i detta avseende styrs av offentlighetsprincipen och offentlighets- och sekretesslagen, och det krävs en prövning i varje enskilt fall av om sekretess gäller för en uppgift. Bara om informationen omfattas av någon sekretessbestämmelse kan uppgifter i en allmän handling hållas hemliga.

Det finns ett antal sekretessbestämmelser som rör utlämnande av sådana uppgifter som omfattas av det bilaterala avtalet. Det kan handla om uppgifter som en tillsynsmyndighet i USA begär att få ut, uppgifter i en sådan inkommen förfrågan, uppgifter i en begäran från Finansinspektionen om att få ut information från en myndighet i USA och de uppgifter som tas emot efter en sådan begäran. Som exempel kan nämnas 15 kap. 1 a § första stycket OSL där det föreskrivs att sekretess gäller för uppgift som en myndighet har fått från ett utländskt organ på grund av en bindande EU-rättsakt eller ett av EU ingånget eller av riksdagen godkänt avtal med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, om det kan antas att Sveriges möjlighet att delta i det internationella samarbete som avses i rättsakten eller avtalet försämras om uppgiften röjs. Motsvarande sekretess gäller enligt paragrafens andra stycke för uppgift som en myndighet har inhämtat i syfte

att överlämna den till ett utländskt organ i enlighet med en sådan rättsakt eller ett sådant avtal som avses i första stycket. Vidare föreskrivs i 17 kap. 1 § OSL att sekretess gäller för uppgift om planläggning eller andra förberedelser för sådan inspektion, revision eller annan granskning som en myndighet ska göra om det kan antas att syftet med granskningsverksamheten motverkas om uppgiften röjs. I tillståndsgivning och tillsyn på finansiella marknader gäller sekretess enligt 30 kap. 4 § OSL för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som myndighetens verksamhet avser, om det kan antas att denne lider skada om uppgiften röjs. Sekretess gäller även för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som myndighetens verksamhet avser.

Det finns således sekretessgrunder som kan tillämpas av Finansinspektionen vid hantering av uppgifter som berörs i avtalet. Det krävs dock alltid en sekretessprövning i varje enskilt fall, och någon på förhand garanterad sekretess kan inte utlovas. Eftersom avtalet inte kräver annat än att informationsutbytet ska främjas, och att uppgifter ska överlämnas eller sekretessbeläggas i den utsträckning som är tillåten enligt lag, krävs det inte någon lagstiftningsåtgärd med anledning av avtalet i denna del.

8 Rättelse av laghänvisning

Regeringens förslag: Där det i 4 kap. 5 § lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige hänvisas till en bestämmelse om kvalificerat innehav i aktiebolagslagen ska hänvisningen i stället göras till försäkringsrörelselagen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige gäller att för att en försäkringsgivare från tredjeland ska beviljas koncession och dess företrädare godkännas krävs bl.a. att den som kommer att ha ett sådant kvalificerat innehav i en försäkringsgivare som avses i 1 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551) bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av en försäkringsgivare (4 kap. 5 § första stycket 2 LUFT). I den paragrafen i aktiebolagslagen finns dock inte bestämmelser om kvalificerat innehav, utan om moderbolag, dotterföretag och koncerner.

Hänvisningen till aktiebolagslagen infördes 2009 i samband med att den nya försäkringsrörelselagen infördes och den tidigare försäkringsrörelselagen (1982:713) upphävdes. Enligt förarbetena gav förslaget till ny försäkringsrörelselag upphov till ett antal olika följdändringar, bl.a. att hänvisningar till associationsrättsliga regler i försäkringsrörelselagen till följd av samordningen med aktiebolagslagen skulle tas bort eller ersättas med hänvisningar till relevant bestämmelse i annan lag (prop. 2009/10:246 s. 537 f.).

I propositionens förslag till lagtext i avsnitt 2.18 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige angavs i fråga om 4 kap. 5 § första stycket 2 som nuvarande lydelse: ”... kvalificerat innehav i en försäkringsgivare som avses i 1 kap. 9 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) ...”. I 1 kap. 9 § den sistnämnda lagen fanns inga bestämmelser om kvalificerat innehav, utan där reglerades moderbolag, dotterföretag och koncerner, på samma sätt som i 1 kap. 11 § aktiebolagslagen som det alltså hänvisas till i nu gällande lydelse. Dock angavs i lagförslaget att senaste lydelse av 4 kap. 5 § var lagen (2009:355) om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige. I den lagen fanns det emellertid i 4 kap. 5 § första stycket 2 LUFT en hänvisning till sådant kvalificerat innehav i en försäkringsgivare som avses i 1 kap. 9 i § försäkringsrörelselagen (1982:713). I den sistnämnda paragrafen reglerades kvalificerat innehav, vilket gjorde hänvisningen begriplig. Det förefaller således sannolikt att det är ett lagtekniskt misstag som ligger bakom den till synes ologiska hänvisningen till aktiebolagslagen. Hänvisningen i 4 kap. 5 § första stycket 2 LUFT bör därför rätteligen avse den eller de paragrafer som motsvarar 1 kap. 9 i § om kvalificerat innehav i den numera upphävda försäkringsrörelselagen (1982:713), vilket är 1 kap. 15 och 16 §§ FRL (se prop. 2009/10:246 s. 432). En sådan ändring bör göras.

9 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2020.

Promemorians förslag överensstämmer inte med regeringens förslag. I promemorian föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 1 april 2020.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt meddelande den 9 april 2018 om ikraftträdande av det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring trädde avtalet i kraft den 4 april 2018. Avtalet ska tillämpas från och med den dag det träder i kraft, med undantag för det som följer av särskilda tillämpningsbestämmelser som redovisas i avsnitt 4.5.1. Med tanke på att avtalet redan ska tillämpas i vissa delar bör lagändringarna träda i kraft så snart som möjligt, vilket enligt regeringens bedömning är den 1 juli 2020.

10 Konsekvensanalys

Regeringens bedömning: Förslagen har inga offentligfinansiella eller samhällsekonomiska effekter. Förslagen har inte heller några nämnbärdade effekter för försäkringsföretag, myndigheter eller domstolar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning

Offentligfinansiella och samhällsekonomiska effekter

Det bilaterala avtalet är redan tillämpligt i Sverige, vilket inte påverkas av förslagen i denna lagrådsremiss. Förslagen innebär endast att det hänvisas till det bilaterala avtalet i berörda lagar, vilket i sig inte har några offentligfinansiella eller samhällsekonomiska effekter. Inte heller tillämpningen av det bilaterala avtalet bedöms ha några sådana effekter.

Effekter för försäkringsföretagen

De upplysningsbestämmelser som föreslås har i sig inga andra effekter för försäkringsföretagen än att det blir tydligare och mer förutsebart vad som gäller.

Det bilaterala avtalet påverkar tillämpningen av svenska bestämmelser som gäller för återförsäkringsföretag från USA som ska driva verksamhet i Sverige. För närvarande finns det inga sådana försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har koncession för att driva verksamhet i Sverige. I den mån svenska försäkringsföretag i dag har återförsäkring tecknad hos återförsäkringsföretag från USA har det skett genom avtal med ett europeiskt dotterföretag eller en europeisk filial till ett företag från USA. Det kan också förekomma att svenska försäkringsföretag har vänt sig direkt till återförsäkringsföretag från USA för att ingå återförsäkringsavtal. Svenska försäkringsföretag återförsäkras sig dock främst hos de stora europeiska återförsäkringsföretagen, så avtal med återförsäkringsgivare från USA är mindre vanliga i Sverige.

Om återförsäkringsföretag från USA skulle ansöka om koncession för att börja driva verksamhet i Sverige, kan tillämpningen av det bilaterala avtalet innebära en förenkling för dem i och med att vissa krav inte alltid får ställas på dem. Storleken på den avgift som ska betalas till Finansinspektionen för prövningen av en sådan ansökan skulle kunna påverkas antingen uppåt eller nedåt, beroende på omfattningen på prövningen hos inspektionen. Den eventuellt ökade administrativa kostnaden för de berörda företagen står i proportion till den fördel som ett undantag från vissa krav medför för dem. Förslaget påverkar inte konkurrensen mellan försäkringsföretagen.

För de svenska försäkringsföretag som vill ingå ett återförsäkringsavtal med ett mottagande återförsäkringsföretag från USA innebär inte det bilaterala avtalet någon förändring, annat än indirekt genom att återförsäk-

ringsföretaget från USA kan få viss lättnad när det gäller kraven för att driva verksamheten i Sverige.

Det bilaterala avtalet omfattar även grupp tillsynsbestämmelser som blir aktuella när en försäkringsgivare ingår i en grupp som driver verksamhet inom det ena territoriet (EU eller USA) men som har ett yttersta moderföretag med huvudkontor i det andra territoriet. För närvarande ingår inte något svenskt försäkringsföretag i en sådan grupp, och det finns inte heller något försäkringsföretag från USA som ingår i en sådan grupp som driver verksamhet i Sverige. Tillämpning av det bilaterala avtalets grupp tillsynsbestämmelser är således inte aktuell i Sverige för närvarande. Om en sådan tillämpning skulle aktualiseras skulle det kunna innebära vissa förenklingar för företag som ingår i gruppen, i och med att det klargörs vilken tillsynsmyndighet som har globalt grupp tillsynsansvar, och att de krav som får ställas av den myndighet som är värdtillsynsmyndighet begränsas. Storleken på de årliga avgifter som Finansinspektionen tar ut av företag skulle kunna påverkas antingen uppåt eller nedåt. Den eventuellt ökade administrativa kostnaden för företagen står i proportion till den fördel som de förtydligande bestämmelserna i avtalet medför för dem.

Förslaget påverkar inte konkurrensen mellan försäkringsföretagen.

Effekter för myndigheter och domstolar

De upplysningsbestämmelser som föreslås har i sig inga andra effekter för myndigheter och domstolar än att det blir tydligare och mer förutsebart vad som gäller.

Finansinspektionen ansvarar för prövning av ansökningar om tillstånd från utländska försäkringsföretag som vill driva verksamhet i Sverige enligt lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige. Tillämpningen av det bilaterala avtalet påverkar bara tillståndsprövningen för återförsäkringsföretag från USA, och inget företag därifrån har hittills sökt tillstånd. Finansinspektionen har således för närvarande inte något arbete med sådan tillståndsgivning, och det är inte troligt att det bilaterala avtalet i sig kommer föranleda några ansökningar. Det är därför osannolikt att det bilaterala avtalets tillämpning medför några praktiska effekter för Finansinspektionens arbete med tillståndsgivning. Om en ansökan skulle komma in skulle den i några delar prövas enligt det bilaterala avtalets bestämmelser i stället för de nationella bestämmelserna, vilket innebär en viss om än begränsad skillnad gentemot övrig tillståndsgivning.

Inte heller när det gäller grupp tillsyn påverkas Finansinspektionens arbete av det bilaterala avtalet, eftersom inspektionen inte har tillsynsansvar för några grupper som berörs av avtalets bestämmelser om grupp tillsyn. Om det sker en förändring i det avseendet skulle omfattningen och arten av Finansinspektionens grupp tillsyn delvis styras av det bilaterala avtalet.

Finansinspektionen har redan i dag en lagstadgad skyldighet att samarbeta med utländska myndigheter, och frågor om utlämnande av uppgifter regleras i offentlighets- och sekretesslagen som inte ändras. Det bilaterala avtalet är visserligen detaljerat när det gäller hur samarbete och informationsutbyte kan ske, men innebär inga nya skyldigheter för inspektionen i den delen.

Finansinspektionens arbete med tillståndsärenden finansieras genom avgifter som tas ut från dem som söker tillstånd. Avgifterna disponeras av inspektionen. Avgifterna regleras i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Det är inte sannolikt att inspektionens kostnader för prövning av ansökningar från återförsäkringsföretag från USA kommer att ändras med anledning av det bilaterala avtalet.

Finansinspektionens övriga verksamhet finansieras via anslag i statens budget. Huvuddelen av de kostnaderna, bl.a. för arbetet med regelgivning och tillsyn, finansieras genom avgifter enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet, som redovisas mot inkomsttitel på statens budget. Eventuellt ökade kostnader med anledning av det bilaterala avtalets bestämmelser om grupp-tillsyn, samarbete och informationsutbyte och uppgifter i övrigt bedöms vara begränsade och ryms inom befintliga ramar.

Beslut i tillståndsärenden får överklagas till allmän förvaltningsdomstol, men av ovan nämnda skäl är det osannolikt att tillämpningen av det bilaterala avtalet kommer påverka måltillströmningen till domstolarna.

Alternativa lösningar

Det bilaterala avtalet är enligt EU-rättsliga principer bindande för Sverige och enligt regeringens bedömning även direkt tillämpligt här. Det finns således inget utrymme för andra alternativa lösningar än att inte införa några upplysningsbestämmelser alls.

Speciella informationsinsatser

Det får förutsättas att Finansinspektionen vid behov informerar de berörda företagen om det bilaterala avtalet. Bedömningarna och förslagen medför därför inget behov av speciella informationsinsatser.

Överensstämmelse med unionsrätten

Bedömningarna och förslagen står i överensstämmelse med unionsrätten.

11 Författningskommentar

11.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

2 § Ett utländskt företag ska bedriva sin näringsverksamhet i Sverige genom

1. ett avdelningskontor med självständig förvaltning (filial),
2. ett svenskt dotterföretag, eller
3. en agentur med verksamhet i Sverige.

Första stycket gäller inte om näringsverksamheten omfattas av bestämmelserna om fri rörlighet för varor och tjänster i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller motsvarande bestämmelser i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

För näringsverksamhet som bedrivs i Sverige av svenska eller utländska medborgare som är bosatta utanför EES ska det finnas en i Sverige bosatt föreståndare med ansvar för den här bedrivna verksamheten.

Bestämmelser om att sådana krav som föreskrivs i första stycket i vissa fall inte gäller om näringsverksamheten bedrivs av en försäkringsgivare från USA finns i det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (EUT L 258, 6.10.2017, s. 4–21).

Paragrafen innehåller krav på lokal närvaro för viss utländsk näringsverksamhet i Sverige. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Fjärde stycket, som är nytt, innehåller en upplysning om att det i det bilaterala avtalet mellan EU och USA finns bestämmelser om att sådana krav som anges i första stycket i vissa fall inte gäller näringsverksamhet som bedrivs av en försäkringsgivare från USA. I det bilaterala avtalet finns bl.a. bestämmelser om att det under vissa angivna förutsättningar inte får krävas lokal närvaro för återförsäkringsföretag från USA.

11.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

1 kap.

1 § Utländska försäkringsgivare och utländska tjänstepensionsinstitut har rätt att bedriva verksamhet i Sverige i enlighet med denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela särskilda föreskrifter om bedrivande av försäkringsrörelse för att uppfylla Sveriges åtaganden till följd av avtal mellan Europeiska gemenskaperna (EG) och Schweiz.

Bestämmelser om krav som i vissa fall inte gäller för försäkringsgivare från USA och bestämmelser om grupp-tillsyn finns i det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (EUT L 258, 6.10.2017, s. 4–21).

Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om vilka krav som gäller för utländska försäkringsgivare och tjänstepensionsinstitut som ska driva försäkringsverksamhet i Sverige. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Tredje stycket, som är nytt, innehåller en upplysning om att det i det bilaterala avtalet mellan EU och USA finns bestämmelser om krav som i vissa fall inte gäller för försäkringsgivare från USA och om grupp-tillsyn. Det handlar om krav som inte ska ställas på ett återförsäkringsföretag, nämligen att ha lokal närvaro, att ställa säkerhet vid avgivande av återförsäkring från ett svenskt försäkringsföretag, vissa rapporteringskrav och liknande krav med i allt väsentligt samma rättsliga följder för återförsäkringsföretaget. Undantag från dessa krav gäller bara under i avtalet angivna förutsättningar, bl.a. att återförsäkringsföretaget uppfyller ett antal villkor. I fråga om grupp-tillsynsbestämmelser i avtalet, se författningskommentaren till 19 kap. 3 a § FRL. Grupp-tillsynsbestämmelserna kan bl.a. ha betydelse för vilka tillsynsåtgärder Finansinspektionen får vidta.

4 kap.

5 § En försäkringsgivare från *tredjeland* ska beviljas koncession och dess företrädare ska godkännas, om ansökan uppfyller de krav som ställs i 4 § och

1. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,

2. den som kommer att ha ett sådant kvalificerat innehav i en försäkringsgivare som avses i 1 kap. 15 och 16 §§ *försäkringsrörelselagen (2010:2043)* bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av en försäkringsgivare, och

3. den som avses vara företrädare för försäkringsgivaren eller, i de fall där företrädaren är en juridisk person, vara dess ombud har tillräckliga insikter och erfarenheter för att delta i ledningen hos en försäkringsgivare och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt första stycket 2 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att försäkringsgivarens verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Koncession får inte vägras av det skälet att det inte behövs någon ytterligare försäkringsgivare.

Koncession beviljas tills vidare eller, om det finns särskilda omständigheter, för bestämd tid, högst tio år, och därutöver till det löpande räkenskapsårets slut.

Koncession ska meddelas i enlighet med den indelning som anges i 2 kap. 11 och 12 §§ *försäkringsrörelselagen*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningarna för en försäkringsgivare från *tredjeland* att beviljas koncession. Övervägandena finns i avsnitt 8.

I *första stycket* görs dels en språklig ändring, dels en rättelse i *punkt 2*.

I *femte stycket* tas SFS-numret för *försäkringsrörelselagen* bort med anledning av den hänvisning till den lagen som införs i första stycket 2.

11.3 Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

19 kap.

3 a § Bestämmelser om grupp tillsyn finns även i det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (EUT L 258, 6.10.2017, s. 4–21).

Paragrafen, som är ny, är en upplysningsbestämmelse. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Paragrafen upplyser om att det i det bilaterala avtalet mellan EU och USA finns bestämmelser om grupp tillsyn som är av betydelse när ett försäkringsföretag ingår antingen i en grupp som driver verksamhet i EU

men har sitt yttersta moderföretag i USA eller i en grupp som driver verksamhet i USA men har moderföretaget inom EU. Bestämmelserna i avtalet handlar bl.a. om vilken tillsynsmyndighet som har huvudansvaret för den globala grupp tillsynen, och vilka tillsynsåtgärder andra berörda tillsynsmyndigheter får vidta.

ÖVERSÄTTNING

BILATERALT AVTAL**mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring**

Ingress

Parterna i detta avtal: Europeiska unionen (EU) och Amerikas förenta stater (Förenta staterna),

som delar målsättningen att skydda försäkrings- och återförsäkringstagare och andra konsumenter, och samtidigt respektera varandras system för försäkrings- och återförsäkringstillsyn och -reglering,

som intygar att de tillsynsregler som gäller i Europeiska unionen tillsammans med de krav och åtaganden som föreskrivs i detta avtal, lever upp till en för Förenta staterna godtagbar skyddsnivå för försäkringstagare och andra konsumenter med avseende på avgivna återförsäkringar och grupp-tillsyn, som är förenlig med kraven i Federala försäkringskassans lag från 2010 (Federal Insurance Office Act of 2010),

som inser att det finns ett allt större behov av samarbete mellan tillsynsmyndigheter i EU och Förenta staterna, bland annat vad gäller utbyte av konfidentiell information, mot bakgrund av globaliseringstrenden på försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna,

som beaktar att praktiska arrangemang när det gäller gränsöverskridande samarbete är väsentliga för tillsyn av försäkringsgivare och återförsäkrare både i stabila tider och i kristider,

som beaktar information som utbyts om parternas respektive regelverk och som efter noggrant övervägande av dessa regelverk,

som noterar fördelarna med större rättslig förutsebarhet vid tillämpningen av försäkrings- och återförsäkringsregelverk för försäkringsgivare och återförsäkrare som verkar inom parternas territorium,

som inser de riskreducerande effekter som följer av återförsäkringsavtal i ett gränsöverskridande sammanhang under förutsättning att tillämpliga tillsynsvillkor är uppfyllda, och beaktar försäkringstagare och andra konsumenter,

som inser att grupp-tillsyn av försäkringsgivare och återförsäkrare gör det möjligt för tillsynsmyndigheterna att bilda sig en god uppfattning av dessa gruppers finansiella ställning,

som inser behovet av gruppomfattande kapitalkrav eller kapitalutvärderingar för försäkringsgivare och återförsäkrare som utgör en grupp som verkar inom båda parternas territorium, och att gruppomfattande kapitalkrav eller kapitalutvärderingar på global moderföretagsnivå kan baseras på hempartens metod,

som intygar vikten av specifikationer för gruppomfattande kapitalkrav eller kapitalutvärderingar i grupp-tillsynssyfte och, om det är motiverat, tillämpningen av korrigerande eller förebyggande åtgärder eller andra svarsåtgärder genom en tillsynsmyndighet, med utgångspunkt i detta krav eller denna bedömning, och

som uppmanar till informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter för att övervaka försäkringsgivare och återförsäkrare, vilket ligger i försäkringstagares och andra konsumenters intresse,

HAR ENATS OM FÖLJANDE

*Artikel 1***Mål**

Detta avtal omfattar följande:

- a) Avskaffande, under specificerade förutsättningar, av sådana krav på lokal närvaro som en part eller dess tillsynsmyndighet ålagt en mottagande återförsäkrare som har sitt huvudkontor i den andra parten som ett villkor för att ingå återförsäkringsavtal med en avgivande försäkringsgivare (nedan kallad *cedent*) som har sitt huvudkontor inom dess territorium eller för att cedenten ska få tillgodoräkna sig återförsäkring eller den riskreducerande effekten av återförsäkringsavtal.

- b) Avskaffande, under specificerade förutsättningar, av sådana krav på att ställa säkerhet som en part eller dess tillsynsmyndighet ålagt en mottagande återförsäkrare som har sitt huvudkontor i den andra parten som ett villkor för att ingå återförsäkringsavtal med en cedent som har sitt huvudkontor inom dess territorium eller för att cedenten ska få tillgodoräkna sig återförsäkring eller den riskreducerande effekten av återförsäkringsavtal.
- c) Den roll som värd- och hemtillsynsmyndigheterna ska ha när det gäller grupp tillsyn av en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp vars globala moderföretag finns i hemparten, inbegripet, under specificerade förutsättningar i) att avskaffa värdpartens tillsynskrav på global moderföretagsnivå med avseende på solvens- och kapitalkrav på försäkringsområdet, styrning och rapporteringskrav, och ii) att fastställa att hemtillsynsmyndigheten, och inte värdtillsynsmyndigheten, kommer att utöva global grupp tillsyn på försäkringsområdet, utan att det påverkar värdpartens grupp tillsyn av försäkrings- eller återförsäkringsgruppen på moderföretagsnivå inom dess territorium.
- d) Parternas ömsesidiga stöd för informationsutbyte mellan respektive parts tillsynsmyndigheter samt rekommenderad praxis för ett sådant utbyte.

Artikel 2

Definitioner

I detta avtal gäller följande definitioner:

- a) *Cedent*: en försäkringsgivare eller återförsäkrare som är motpart till en mottagande återförsäkrare inom ramen för ett återförsäkringsavtal.
- b) *Säkerhet*: tillgångar, såsom kontanter eller rembursar, som återförsäkraren ställt som pant till cedenten eller återförsäkraren för att garantera eller säkra den mottagande återförsäkrare åtaganden gentemot cedenten till följd av ett återförsäkringsavtal.
- c) *Tillgodoräkning av återförsäkring eller den riskreducerande effekten av återförsäkringsavtal*: en cedents rättighet enligt tillsynsregelverket att betrakta sådana utestående belopp från mottagande återförsäkrare som avser betalda och obetalda förluster från avgivna risker som tillgångar eller skuldminskningar.
- d) *Grupp*: två eller fler företag av vilka minst ett är ett försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag, där ett har kontroll över ett eller fler försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller andra icke reglerade företag.
- e) *Grupptillsyn*: En tillsynsmyndighets utövande av regulatorisk tillsyn av en försäkringsgrupp eller återförsäkringsgrupp i syfte att, bland annat, skydda försäkringstagare och andra konsumenter samt främja finansiell stabilitet och ett globalt engagemang.
- f) *Hempart*: den part inom vars territorium det globala moderföretaget till försäkrings- eller återförsäkringsgruppen eller företaget har sitt huvudkontor.
- g) *Hemtillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet från hemparten.
- h) *Värdpart*: den part i vilken försäkrings- eller återförsäkringsgruppen eller försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har sin verksamhet, som inte är den part i vilken försäkrings- eller återförsäkringsgruppen eller försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor.
- i) *Värdtillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet från värdparten.
- j) *Försäkringsgivare*: ett företag som har auktorisation eller tillstånd att starta eller bedriva verksamhet inom områdena direktförsäkring eller primär försäkring.
- k) *Moderföretag*: ett reglerat eller oreglerat företag som direkt eller indirekt äger eller kontrollerar ett annat företag.
- l) *Personuppgifter*: all information som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person.
- m) *Återförsäkrare*: ett företag som har auktorisation eller tillstånd att starta eller bedriva återförsäkringsverksamhet.

- n) *Återförsäkringsverksamhet*: verksamhet som går ut på att ta på sig risker som en försäkringsgivare eller annan återförsäkrare avgivit.
- o) *Återförsäkringsavtal*: ett avtal genom vilket en mottagande återförsäkrare har tagit på sig den risk som avges av en försäkringsgivare eller återförsäkrare.
- p) *Tillsynsmyndighet*: alla myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsgivare och återförsäkrare inom Europeiska unionen eller i Förenta staterna.
- q) *Företag*: alla enheter som bedriver ekonomisk verksamhet.
- r) *Amerikansk stat*: varje delstat, samväld, territorium eller besittning inom Förenta staterna, District of Columbia, Samväldet Puerto Rico, Samväldet Nordmarianerna, Amerikanska Samoa, Guam eller Amerikanska Jungfruöarna.
- s) *Global*: all verksamhet som sker inom en grupp, oavsett var den sker.
- t) *Globalt moderföretag*: det företag som ytterst är moderföretag i en grupp.

Artikel 3

Återförsäkring

1. Om inte annat följer av villkoren i punkt 4 får en part inte, och ska säkerställa att dess tillsynsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter inte, som ett villkor för att en mottagande återförsäkrare som har sitt huvudkontor inom den andra partens territorium (nedan, för tillämpning av artikel 3, kallad *mottagande återförsäkrare i hemparten*) ska få ingå ett återförsäkringsavtal med en cedent som har sitt huvudkontor eller inom dess territorium (nedan, för tillämpning av artikel 3, kallad *cedent i värdparten*)

- a) ställa eller införa några krav avseende ställande av säkerhet i samband med avgivanden från en cedent i värdparten till en mottagande återförsäkrare i hemparten eller några anknutna rapporteringskrav som kan hänföras till avlägsnade säkerheter, eller
- b) ställa eller införa några nya krav med i allt väsentligt samma rättsliga följder för den mottagande återförsäkraren i hemparten som sådana krav på ställd säkerhet som avskaffats genom detta avtal eller några rapporteringskrav som kan hänföras till sådana avlägsnade säkerheter

som, vare sig när det gäller a) eller b), leder till att den mottagande återförsäkraren i hemparten behandlas mindre gynnsamt än mottagande återförsäkrare som har sina huvudkontor inom ett territorium som står under tillsyn av samma tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över cedenten i värdparten. Denna punkt förbjuder inte en part inom vars territorium en cedent har sitt huvudkontor (nedan, för tillämpning av artikel 3, kallad *värdpart*) eller dess tillsynsmyndigheter från att ställa krav, som ett villkor för att tillåta den mottagande återförsäkraren i hemparten att ingå ett återförsäkringsavtal med en cedent i värdparten, om samma krav gäller för återförsäkringsavtal mellan en cedent i värdparten och en mottagande återförsäkrare som har sina huvudkontor inom samma tillsynsmyndighets territorium.

2. Om inte annat följer av villkoren i punkt 4 får en värdpart inte, och ska säkerställa att dess tillsynsmyndigheter eller någon annan behörig myndighet inte, som ett villkor för att en cedent ska få tillgodoräkna sig återförsäkring eller den riskreducerande effekten av sådana återförsäkringsavtal som ingåtts med den mottagande återförsäkraren i hemparten

- a) ställa eller införa några krav avseende ställande av säkerhet i samband med avgivanden från en cedent i värdparten till en mottagande återförsäkrare i hemparten eller några anknutna rapporteringskrav som kan hänföras till avlägsnade säkerheter, eller
- b) ställa eller införa några nya krav med i allt väsentligt samma rättsliga följder för den mottagande återförsäkraren i hemparten som sådana krav på ställd säkerhet som avskaffats genom detta avtal eller några rapporteringskrav som kan hänföras till sådana avlägsnade säkerheter

som, vare sig när det gäller a) eller b), leder till att den mottagande återförsäkraren i hemparten behandlas mindre gynnsamt än mottagande återförsäkrare som har sina huvudkontor inom ett territorium som står under tillsyn av samma tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över cedenten i värdparten. Denna punkt förbjuder inte en värdpart eller dess tillsynsmyndigheter att ställa krav, som ett villkor för att cedenten ska få tillgodoräkna sig återförsäkring eller den

riskreducerande effekten av återförsäkringsavtal som ingåtts med den mottagande återförsäkraren i hemparten om samma krav gäller för återförsäkringsavtal mellan en cedent och en mottagande återförsäkrare som har sina huvudkontor inom samma tillsynsmyndighets territorium.

3. Om inte annat följer av villkoren i punkt 4 får en värdpart inte – och den ska även säkerställa att dess tillsynsmyndigheter eller någon annan behörig myndighet i tillämpliga fall inte – som ett villkor för att ingå ett återförsäkringsavtal med en cedent från värdparten eller för att tillåta cedenten från värdparten att beakta återförsäkring eller de riskreducerande effekterna av sådana återförsäkringsavtal

- a) ställa eller införa några krav på att den mottagande återförsäkraren från hemparten ska ha lokal närvaro, eller
- b) ställa eller införa några nya krav med i allt väsentligt samma rättsliga följder för den mottagande återförsäkraren i hemparten som lokal närvaro medför,

som, vare sig när det gäller a) eller b), leder till att den mottagande återförsäkraren i hemparten behandlas mindre gynnsamt än mottagande återförsäkrare som har sina huvudkontor inom ett territorium som står under tillsyn av samma tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över cedenten i värdparten eller som har sina huvudkontor inom värdpartens territorium och har tillstånd att verka inom cedenten i värdpartens tillsynsmyndighets territorium. För en amerikansk stat ska begreppet "ha tillstånd att verka" vid tillämpning av denna bestämmelse innebära "vara godkänd i den staten".

4. Punkterna 1 och 3 ska gälla om inte annat följer av följande villkor:

- a) Den mottagande återförsäkraren innehar och förvaltar fortlöpande
 - i) en kapitalbas eller kapital och överskott på minst 226 miljoner EUR, om cedenten har sitt huvudkontor inom EU, eller 250 miljoner USD, om cedenten har sitt huvudkontor i Förenta staterna, beräknat i enlighet med hemjurisdiktionens metoder, eller
 - ii) om den mottagande återförsäkraren är en organisation och inbegriper interna såväl som enskilda fristående underwriters:
 - A) ett minimikapital och överskott (netto efter skulder) eller en kapitalbas, beräknad enligt hemjurisdiktionen metod, på minst 226 miljoner EUR, om cedenten har sitt huvudkontor inom EU, eller 250 miljoner USD, om cedenten har sitt huvudkontor i Förenta staterna, och
 - B) en central fond på minst 226 miljoner EUR, om cedenten har sitt huvudkontor inom EU, eller 250 miljoner USD, om cedenten har sitt huvudkontor i Förenta staterna.
- b) Den mottagande återförsäkraren innehar och upprätthåller fortlöpande
 - i) en kapitaltäckningsgrad motsvarande 100 procent solvenskapitalkrav enligt Solvens II eller 300 procent godkänd kontrollnivå enligt den riskbaserade modellen, beroende på vad som är tillämpligt inom det territorium där den mottagande återförsäkraren har sitt huvudkontor, eller
 - ii) om den mottagande återförsäkraren är en organisation som inbegriper interna såväl som enskilda fristående underwriters: en kapitaltäckningsgrad motsvarande 100 procent solvenskapitalkrav enligt Solvens II eller 300 procent godkänd kontrollnivå enligt den riskbaserade modellen, beroende på vad som är tillämpligt inom det territorium där den mottagande återförsäkraren har sitt huvudkontor.
- c) Den mottagande återförsäkraren samtycker till att snabbt lämna skriftlig underrättelse och förklaring till tillsynsmyndigheten inom cedentens territorium om
 - i) det understiger det minimikapital och -överskott eller den kapitalbas, beroende på vad som är tillämpligt, som anges i led a, eller de solvenskapitalkrav eller kapitaltäckningsgrader som anges i led b, eller
 - ii) lagstiftningsåtgärder har vidtagits mot den mottagande återförsäkraren till följd av allvarliga överträdelser av tillämplig lag.

- d) Den mottagande återförsäkraren bekräftar skriftligen för värdtillsynsmyndigheten att den godkänner domstolarnas behörighet inom det territorium där cedenten har sitt huvudkontor, i enlighet med tillämpliga krav inom det territoriet för att ge sådant godkännande. Ingenting i detta avtal får begränsa eller på något sätt påverka förmågan hos parterna i ett återförsäkringsavtal att komma överens om alternativa mekanismer för tvistlösning.
- e) I *delgivningssituationer* bekräftar den mottagande återförsäkraren skriftligen för värdtillsynsmyndigheten att den godkänner att tillsynsmyndigheten i fråga utses som fullmäktig för delgivningen. Värdtillsynsmyndigheten får kräva ett sådant godkännande och att det ingår i varje återförsäkringsavtal inom dess jurisdiktion.
- f) Den mottagande återförsäkraren godkänner skriftligen att betala alla slutliga domar mot en cedent i de fall verkställighet begärs, om domarna har förklarats verkställbara inom det territorium där domen erhållits.
- g) Den mottagande återförsäkraren godkänner i varje återförsäkringsavtal som omfattas av detta avtal att den kommer att ställa säkerhet motsvarande 100 procent av de av sina åtaganden som kan hänföras till återförsäkring som avgivits till följd av det avtalet om den mottagande återförsäkraren motsätter sig verkställandet av en sådan slutlig dom som är verkställbar enligt lagen inom det territorium där den erhållits eller en på likvärdigt sätt verkställbar skiljedom som erhållits av en cedent eller av dess företrädare, där detta är tillämpligt.
- h) Den mottagande återförsäkraren eller, i tillämpliga fall, dess rättsliga företrädare eller efterträdare förser värdtillsynsmyndigheten med följande dokumentation om den tillsynsmyndigheten begär det:
- i) Sin reviderade årsredovisning inbegripet en extern revisionsberättelse med avseende på de två år som föregått ingåendet av återförsäkringsavtalet och därefter på årsbasis, i enlighet med tillämplig lag inom det territorium där huvudkontoret ligger.
 - ii) En rapport om solvens och finansiell ställning med avseende på de två år som föregått ingåendet av avtalet eller yttranden från aktuarien, om sådana lämnats in till den mottagande återförsäkrarens tillsynsmyndighet.
 - iii) Innan återförsäkringsavtalet ingås och inte mer än en gång per halvår därefter: en uppdaterad förteckning över alla omtvistade och försenade ersättningsanspråk från återförsäkringen som varit utestående i minst 90 dagar avseende återförsäkring som mottagits från cedenter inom cedentens jurisdiktion.
 - iv) Innan återförsäkringsavtalet ingås och högst en gång per halvår därefter: information om den mottagande återförsäkrarens mottagna återförsäkring från det avgivande företaget, avgiven återförsäkring av den mottagande återförsäkraren och återkrav på den mottagande återförsäkraren avseende betalda eller obetalda förluster enligt återförsäkringsavtalet, för att möjliggöra utvärdering av de kriterier som fastställts i punkt 4 i.
- i) Den mottagande återförsäkraren har en praxis för snabb utbetalning av ersättningsanspråk enligt återförsäkringsavtalet. Underlåtenhet att utföra snabba utbetalningar kommer att kunna bevisas om något av följande kriterier är uppfyllt:
- i) Mer än 15 procent av återkraven på återförsäkraren är enligt vad som rapporterats till tillsynsmyndigheten försenade och omtvistade.
 - ii) Mer än 15 procent av återförsäkrarens cedenter eller avgivande återförsäkrare har minst 90 dagars försenade återkrav avseende betalda förluster som inte är omtvistade och som för varje cedent överstiger 90 400 EUR om den mottagande återförsäkraren har sitt huvudkontor inom EU, eller 100 000 USD om den mottagande återförsäkraren har sitt huvudkontor i Förenta staterna.
 - iii) Det aggregerade beloppet av återkrav avseende betalda förluster som inte är omtvistade, men som är försenade med minst 90 dagar, överstiger 45 200 000 EUR om den mottagande återförsäkraren har sitt huvudkontor inom EU, eller 50 000 000 USD om den mottagande återförsäkraren har sitt huvudkontor i Förenta staterna.
- j) Den mottagande återförsäkraren bekräftar att den för närvarande inte deltar i något *solvent scheme of arrangement* (ung. avtalsupplägg med solvenssäkrande åtaganden) som inbegriper cedenten i värdparten, och samtycker till att underrätta cedenten och dess tillsynsmyndighet, och att tillhandahålla cedenten säkerheter motsvarande 100 procent, i enlighet med uppläggets villkor, om den mottagande återförsäkraren skulle ingå ett sådant avtalsupplägg.

- k) Om cedenten är föremål för en rättslig resolutionsprocess, konkursförvaltning eller ett likvidationsförfarande, beroende på vad som är tillämpligt, får cedenten eller dess företrädare ansöka om och, om det bedöms lämpligt av den domstol som behandlar resolutionen, konkursförvaltningen eller likvidationsförfarandet, erhålla ett föreläggande för den mottagande återförsäkraren att ställa säkerheter för allautestående avgivna åtaganden.
- l) Den mottagande återförsäkrarens hemtillsynsmyndighet bekräftar på årsbasis för värdtillsynsmyndigheten att den mottagande återförsäkraren efterlever led b.
5. Ingenting i detta avtal hindrar en mottagande återförsäkrare från att frivilligt lämna information till tillsynsmyndigheter.
6. Varje värdpart ska säkerställa att om värdtillsynsmyndigheten fastställer att en mottagande återförsäkrare från hemparten inte längre uppfyller minst ett av de villkor som förtecknas i punkt 4 ska värdtillsynsmyndigheten endast införa något av de krav som avses i punkterna 1–3 om den värdtillsynsmyndigheten följer det förfarande som fastställs i leden a–c.
- a) Innan något av dessa krav införs har värdtillsynsmyndigheten underrättat den mottagande återförsäkraren och ger, utom under exceptionella omständigheter då en kortare period är nödvändig för försäkringstagare och för övrigt konsumentskydd, den mottagande återförsäkraren 30 dagar, från den första underrättelsen, att lämna in en handlingsplan för att avhjälpa bristerna och 90 dagar, från det första underrättelsen, att avhjälpa bristerna och informera hemtillsynsmyndigheten.
- b) Endast om värdtillsynsmyndigheten, efter det att perioden på högst 90 dagar har löpt ut och under sådana exceptionella omständigheter som anges i led a, anser att inga eller otillräckliga åtgärder vidtagits av den mottagande återförsäkraren får värdtillsynsmyndigheten införa de krav som anges i punkterna 1–3.
- c) Införandet av något av de krav som anges i punkterna 1–3 förklaras skriftligen och meddelas till den berörda mottagande återförsäkraren.
7. Om inte annat följer av tillämplig lag och villkoren i detta avtal får ingenting i denna artikel begränsa eller på något sätt påverka förmågan hos parterna i ett återförsäkringsavtal att komma överens om krav på ställande av säkerhet eller andra villkor i återförsäkringsavtalet.
8. Detta avtal ska endast gälla återförsäkringsavtal som ingåtts, ändrats eller förnyats på eller efter det datum då en åtgärd som reducerar ställda säkerheter i enlighet med denna artikel träder i kraft, och endast med avseende på förluster som uppkommit och reserver som rapporterats från och med den senaste tidpunkten av i) dagen för åtgärden, eller ii) den faktiska dagen för det nya, ändrade eller förnyade återförsäkringsavtalet. Ingenting i detta avtal får begränsa eller på något sätt påverka förmågan hos parterna i ett återförsäkringsavtal att omförhandla återförsäkringsavtalet i fråga.
9. För ökad tydlighet finns det ingenting i detta avtal som i händelse av att avtalet upphävs hindrar tillsynsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter från att kräva lokal närvaro av den mottagande återförsäkraren från värdlandet, eller kräva att säkerhet och därtill hörande krav ställs, eller kräva efterlevnad av andra bestämmelser enligt tillämplig lag med avseende på eventuella skulder enligt återförsäkringsavtalen som beskrivs i detta avtal.

Artikel 4

Grupptillsyn

För artiklarna 9 och 10 ska parterna tillämpa följande tillvägagångssätt för grupptillsyn:

- a) Utan att det påverkar tillämpningen av leden c–h och deltagandet i tillsynskollegier omfattas en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp endast av sådan global grupptillsyn på försäkringsområdet – inbegripet global gruppstyrning, solvens- och kapitalkrav och rapporteringskrav, beroende på vad som är tillämpligt – som utövas av dess hemtillsynsmyndighet och inte av värdtillsynsmyndighetens globala grupptillsyn av försäkrings- eller återförsäkringsgruppen på moderföretagsnivå.

- b) Utan hinder av led a får värdtillsynsmyndigheterna utöva tillsyn med avseende på en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp från hemparten i enlighet med leden c–h. Värdtillsynsmyndigheterna får i tillämpliga fall utöva grupp-tillsyn med avseende på en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp från hemparten på moderföretagsnivå inom sitt territorium. Värdtillsynsmyndigheterna utövar annars inte global grupp-tillsyn med avseende på en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp från hemparten, utan att det påverkar grupp-tillsynen av försäkrings- eller återförsäkringsgruppen på moderföretagsnivå inom värdpartens territorium.
- c) Om ett globalt riskhanteringssystem, som bestyrks genom inlämnandet av en egen risk- och solvensbedömning, tillämpas på en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp från hemparten enligt tillämplig lag, lämnar den hemtillsynsmyndighet som begär den egen risk- och solvensbedömningen in en sammanfattning av den globala egna risk- och solvensbedömningen
- i) snarast till värdtillsynsmyndigheterna, om de är medlemmar av försäkrings- eller återförsäkringsgruppens tillsynskollegium, och
- ii) till tillsynsmyndigheterna för betydande dotterbolag eller filialer till gruppen i värdparten, på begäran av dessa tillsynsmyndigheter.

Om ingen sådan egen global risk- och solvensbedömning tillämpas på en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp i hemparten enligt tillämplig lag tillhandahåller tillsynsmyndigheterna i relevant amerikansk stat eller EU-medlemsstat likvärdig dokumentation, som är framtagen i enlighet med tillämplig lag för hemtillsynsmyndigheten, som avses i leden i och ii ovan.

- d) Sammanfattningen av den globala risk- och solvensbedömningen för gruppen eller likvärdig dokumentation, som avses i led c, inbegriper följande delar:
- i) En beskrivning av försäkrings- eller återförsäkringsgruppens riskhanteringsram.
- ii) En bedömning av försäkrings- eller återförsäkringsgruppens riskexponering.
- iii) En bedömning på grupp-nivå av riskkapital och en framåtblickande solvensbedömning.
- e) Utan hinder av led a får en värdtillsynsmyndighet, om sammanfattningen av den globala risk- och solvensbedömning för gruppen eller sådan likvärdig dokumentation som föreskrivs i led c utgör ett allvarligt hot mot försäkringstagskyddet eller mot den finansiella stabiliteten inom värdtillsynsmyndighetens territorium, vidta förebyggande eller korrigerande åtgärder eller andra svarsåtgärder med avseende på försäkringsgivare eller återförsäkrare i värdparten.

Innan sådana åtgärder vidtas ska värdtillsynsmyndigheten samråda med försäkrings- eller återförsäkringsgruppens relevanta hemtillsynsmyndighet. Parterna uppmanar tillsynsmyndigheterna att inom ramen för tillsynskollegier fortsätta att ta upp tillsynsfrågor på försäkringsområdet.

- f) Rapporteringskrav avseende grupp-tillsyn, som fastställs i tillämplig lag inom värdpartens territorium, gäller inte för försäkrings- eller återförsäkringsgruppen på global moderföretagsnivå såvida de inte har direkt anknytning till risken att allvarligt påverka möjligheten för företag inom försäkrings- eller återförsäkringsgruppen att betala ut ersättningsanspråk inom värdpartens territorium.
- g) En värdtillsynsmyndighet har kvar möjligheten att för grupp-tillsynsändamål begära in och erhålla information från en försäkringsgivare eller återförsäkrare som bedriver verksamhet inom dess territorium vars globala moderföretag har sitt huvudkontor inom hempartens territorium, om hemtillsynsmyndigheten bedömer att sådan information är nödvändig för att skydda försäkringstagare från allvarlig skada eller för skydd mot allvarliga hot mot den finansiella stabiliteten eller allvarliga konsekvenser för en försäkringsgivares eller återförsäkrares förmåga att betala ersättningsanspråk inom värdtillsynsmyndighetens territorium. Värdtillsynsmyndigheten baserar sådana begäranden om information på tillsynskriterier, och undviker så långt det är möjligt betungande och dubbla begäranden. Den begärande tillsynsmyndigheten informerar tillsynskollegiet om en sådan begäran.

Utan hinder av led a kan en försäkringsgivares eller återförsäkrares underlåtenhet att tillmötesgå en sådan begäran om information leda till att förebyggande eller korrigerande åtgärder eller andra svarsåtgärder vidtas inom värdtillsynsmyndighetens territorium.

- h) Vad gäller en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp från hemparten som bedriver verksamhet i värdparten och som är föremål för en kapitalutvärdering på gruppnivå i hemparten som uppfyller villkoren att
- i) kapitalutvärderingen på gruppnivå inbegriper en global beräkning av kapital på gruppnivå, inbegripet försäkringsgivarens eller återförsäkrarens globala moderföretag, som kan påverka den försäkrings- och återförsäkringsverksamhet inom den andra partens territorium, och
- ii) tillsynsmyndigheten inom den parts territorium där kapitalutvärdering på gruppnivå, som avses i led i ovan, genomförs, har befogenhet att vidta förebyggande eller korrigerande åtgärder eller andra svarsåtgärder på grundval av bedömningen, inbegripet i tillämpliga fall att kräva kapitalåtgärder,

inför värdtillsynsmyndigheten inte någon kapitalutvärdering på gruppnivå eller några krav på global moderföretagsnivå för försäkrings- eller återförsäkringsgruppen enligt tillämplig lag på dess territorium.

Om försäkringsgivare eller återförsäkrare från hemparten omfattas av gruppomfattande kapitalkrav inom hempartens territorium inför värdtillsynsmyndigheten inte ett gruppomfattande kapitalkrav eller en gruppomfattande kapitalutvärdering på global moderföretagsnivå för försäkrings- eller återförsäkringsgruppen.

- i) Utan hinder av någon bestämmelse i detta avtal ska detta avtal inte, och inte heller syfta till att, begränsa eller hindra tillsynsmyndigheter i EU från att utöva tillsyn eller rättsliga befogenheter över enheter eller grupper som äger eller kontrollerar kreditinstitut inom EU, bedriver bankverksamhet inom EU eller vilkas faktiska finansiella trångmål eller art, räckvidd, storlek, omfattning, koncentration, sammanlänkingsgrad eller verksamhetsmix har fastställts kunna utgöra ett hot mot EU:s finansiella stabilitet, inbegripet vid tillämpning av följande rättsakter: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (kapitalkravsdirektiv IV), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (kapitalkravsförordningen), Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av

förordning (EU) nr 1093/2010 samt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, eller andra relaterade lagar och författningar.

Utän hinder av någon bestämmelse i detta avtal ska detta avtal inte, och inte heller syfta till att, begränsa eller hindra tillämpliga tillsynsmyndigheter i Förenta staterna från att utöva tillsyn eller rättsliga befogenheter över enheter eller grupper som äger eller kontrollerar förvaringsinstitut i Förenta staterna, bedriver bankverksamhet i Förenta staterna, eller vilkas faktiska finansiella trångmål eller art, räckvidd, storlek, omfattning, koncentration, sammankopplingsstruktur eller verksamhetsblandning har fastställts kunna utgöra ett hot mot Förenta staternas finansiella stabilitet, inbegripet genom utövande av befogenheter enligt lagen om banksättningar (Bank Holding Company Act (12 U.S.C. § 1841 et seq.)), lagen om fastighetslån för privatpersoner (Home Owners' Loan Act (12 U.S.C. § 1461 et seq.)), lagen om internationell bankverksamhet (International Banking Act (12 U.S.C. § 3101 et seq.)), lagen om reform av Wall Street och konsumentskydd (Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act (12 U.S.C. § 5301 et seq.)), eller andra relaterade lagar och författningar.

Artikel 5

Informationsutbyte

1. Parterna ska uppmana tillsynsmyndigheterna i sina respektive jurisdiktioner att samarbeta kring informationsutbyte i enlighet med de metoder som fastställs i bilagan. Det är parternas uppfattning att användningen av sådan praxis kommer att stärka samarbetet och informationsutbytet samtidigt som höga standarder för konfidentialitetsskydd kommer att upprätthållas.

2. Ingenting i detta avtal behandlar krav som kan gälla för utbyte av personuppgifter av tillsynsmyndigheter.

Artikel 6

Bilaga

Bilagan till detta avtal utgör en integrerad del av avtalet.

Artikel 7

Gemensam kommitté

1. Parterna inrättar härmed en gemensam kommitté bestående av företrädare för Förenta staterna och företrädare från Europeiska unionen som ska ge parterna ett forum för samråd och möjliggöra informationsutbyte avseende förvaltningen av avtalet och ett korrekt genomförande av det.
2. Parterna ska samråda med den gemensamma kommittén om detta avtal
 - a) efter överenskommelse mellan parterna om någon av parterna föreslår samråd,
 - b) vid minst ett tillfälle inom 180 dagar från dagen för ikraftträdandet eller efter provisorisk tillämpning av detta avtal, beroende på vilket som infaller först, och en gång per år därefter, om inte parterna beslutar något annat,
 - c) om en skriftlig begäran om obligatoriskt samråd görs av någon av parterna, och
 - d) om någon av parterna lämnar en skriftlig anmälan om avsikt att upphäva avtalet.
3. Den gemensamma kommittén kan behandla
 - a) frågor som rör genomförandet av avtalet,
 - b) effekterna av avtalet i parternas jurisdiktioner på försäkrings- och återförsäkringskonsumenter och på försäkringsgivares och återförsäkrares kommersiella verksamhet,
 - c) sådana eventuella ändringar av detta avtal som föreslås av någon av parterna,
 - d) eventuella frågor som rör obligatoriskt samråd,
 - e) en anmälan om avsikt att upphäva detta avtal och
 - f) andra frågor, som parterna kan komma att besluta om.
4. Den gemensamma kommittén kan anta en arbetsordning.
5. Den gemensamma kommittén ska ledas växelvis med byte varje halvår av en av parterna, om inte annat beslutats. Den gemensamma kommittén kan sammankallas av dess ordförande vid en tidpunkt och på ett sätt som beslutas av parterna.
6. Den gemensamma kommittén får inrätta arbetsgrupper för att underlätta sitt arbete.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta avtal ska träda i kraft sju dagar efter den dag då parterna utbyter skriftliga anmälningar om att de uppfyller sina respektive interna krav och har slutfört alla interna förfaranden, eller en annan dag som parterna har enats om.

Artikel 9

Genomförande av avtalet

1. Från och med dagen för ikraftträdande eller provisorisk tillämpning av detta avtal, beroende på vilken som infaller först, ska parterna uppmana relevanta myndigheter att avstå från att vidta eventuella åtgärder som inte är förenliga med villkoren eller skyldigheterna i avtalet, inbegripet när det gäller avskaffandet av de krav på ställd säkerhet eller lokal närvaro som föreskrivs i artikel 3. Detta kan beroende på vad som är tillämpligt inbegripa utbyte av skrivelser mellan relevanta myndigheter avseende frågor som rör avtalet.

2. Från och med dagen för ikraftträdande eller provisorisk tillämpning av detta avtal, beroende på vilken som infaller först, ska parterna vidta alla åtgärder som krävs för att genomföra och tillämpa detta avtal så snart som möjligt i enlighet med artikel 10.
3. Från och med dagen för ikraftträdande eller provisorisk tillämpning av detta avtal, beroende på vilken som infaller först, ska Förenta staterna uppmana varje amerikansk stat att skyndsamt anta följande åtgärder:
 - a) En minskning med 20 procent, varje år från och med dagen för avtalets ikraftträdande eller provisoriska tillämpning, av det säkerhetsbelopp som varje stat kräver för att tillåta full tillgodoräkning av återförsäkring med avseende på den säkerhet som den amerikanska staten krävt från och med den 1 januari före avtalets undertecknande.
 - b) Genomförande av de relevanta lagar och författningar om tillgodoräkning av återförsäkring enligt berörd amerikansk stats lagstiftning som är förenliga med artikel 3, som metod för att anta åtgärder i enlighet med punkterna 1 och 2 i den artikeln.
4. Under förutsättning att detta avtal har trätt i kraft ska Förenta staterna, senast första dagen i månaden 42 månader efter dagen då detta avtal undertecknades, inleda en utvärdering av ett eventuellt förfarande för upphävande av lokala bestämmelser (*preemption determination*) enligt sina lagar och författningar avseende alla försäkringsåtgärder som Förenta staterna bedömer är oförenliga med detta avtal och som resulterar i mindre gynnsam behandling av en försäkringsgivare eller återförsäkrare inom EU än en försäkringsgivare eller återförsäkrare inom Förenta staterna som har sitt huvudkontor, tillstånd eller på annat sätt är godkänd i den amerikanska staten. Under förutsättning att detta avtal har trätt i kraft ska Förenta staterna senast första dagen i månaden 60 månader efter dagen då detta avtal undertecknats ha slutfört alla nödvändiga förfaranden för upphävande av lokala bestämmelser enligt sin lagstiftning och sina författningar med avseende alla försäkringsåtgärder inom en amerikansk stat är föremål för en sådan utvärdering. Vid tillämpningen av denna punkt ska Förenta staterna vid förfaranden för upphävande av lokala bestämmelser prioritera de stater som har den högsta volymen av avgiven återförsäkring brutto.

Artikel 10

Tillämpning av avtalet

1. Såvida inte annat anges ska detta avtal börja tillämpas den dag då det träder i kraft, eller 60 månader från och med dagen då avtalet undertecknades, beroende på vilken som infaller senast.
2. Utan hinder av artikel 8 och punkt 1 i den här artikeln ska följande gälla:
 - a) Europeiska unionen ska provisoriskt tillämpa artikel 4 i detta avtal till och med dagen för detta avtals ikraftträdande och därefter tillämpa artikel 4 genom att säkerställa att tillsynsmyndigheter och andra behöriga myndigheter följer den praxis som föreskrivs i artikeln från och med den sjunde dagen i månaden från och med dag då parterna till varandra anmält att deras interna krav och förfaranden, som är nödvändiga för att provisoriskt tillämpa avtalet, har uppfyllts respektive slutförts.

Förenta staterna ska provisoriskt tillämpa artikel 4 i detta avtal till och med dagen för detta avtals ikraftträdande och därefter tillämpa artikel 4 genom att använda alla rimliga medel, och uppmana tillsynsmyndigheter och andra behöriga myndigheter att följa den praxis som föreskrivs i artikeln från och med den sjunde dagen i månaden efter den dag då parterna till varandra anmält att deras interna krav och förfaranden, som är nödvändiga för att provisoriskt tillämpa avtalet, har uppfyllts respektive slutförts.
 - b) Den dag då detta avtal träder i kraft, eller 60 månader efter det att avtalet undertecknats, beroende på vilken av dessa tidpunkter som infaller sist ska
 - i) de skyldigheter som föreskrivs i artikel 3.1 och 3.2 samt artikel 9 endast gälla om, och därefter så länge som, den andra partens tillsynsmyndigheter utövar tillsyn enligt artikel 4 och uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 3.3,
 - ii) den praxis som föreskrivs i artikel 4 och de krav som föreskrivs i artikel 3.3 ska endast gälla om, och därefter så länge som, den andra partens tillsynsmyndigheter uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 3.1 och 3.2, och
 - iii) de skyldigheter som föreskrivs i artikel 3.3 endast gälla om, och därefter så länge som, den andra partens tillsynsmyndigheter utövar tillsyn enligt artikel 4 och uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 3.1 och 3.2.
 - c) Om tillämpliga amerikanska tillsynsmyndigheter i enlighet med artikel 4 i vidtar åtgärder mot en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp från EU utanför Förenta staternas territorium vars nödläge eller verksamhet av rådet för tillsyn

av finansiell stabilitet (Financial Stability Oversight Council) har konstaterats utgöra ett hot mot det finansiella systemet, får båda parterna, genom tillämpning av lagen om reform av Wall Street och konsumentskydd (Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act (12 U.S.C. § 5301 et seq.)) upphäva detta avtal enligt ett påskyndat obligatoriskt samråds- och upphävningsförfarande. Om en tillsynsmyndighet från EU i enlighet med artikel 4 i vidtar åtgärder mot en amerikansk försäkrings- eller återförsäkringsgrupp utanför EU:s territorium på grundval av ett hot mot den finansiella stabiliteten inom EU, får båda parterna upphäva detta avtal genom ett påskyndat obligatoriskt samråds- och upphävningsförfarande.

- d) Fram till och med det datum som avses i led b, och utan att det påverkar tillämpningen av de mekanismer som föreskrivs i det ledet, ska de återförsäkringsbestämmelser som fastställs i artikel 3.1 och 3.2 gälla med avseende på en återförsäkrare från EU i en amerikansk stat, vid den tidpunkt som infaller tidigast av antingen
- i) den tidpunkt då den berörda amerikanska staten antar en åtgärd som är förenlig med artikel 3.1 och 3.2 eller
 - ii) det faktiska datum då Förenta staterna i enlighet med sina lagar och författningar fastställt att en försäkringsåtgärd i den berörda amerikanska delstaten upphävs på grund av att den inte är förenlig med detta avtal och leder till mindre gynnsam behandling av en försäkringsgivare eller återförsäkrare från EU jämfört med en amerikansk försäkringsgivare eller återförsäkrare som har sitt huvudkontor, har tillstånd eller på annat sätt är godkänd i en amerikansk stat.
- e) Från och med dagen för provisorisk tillämpning, som föreskrivs i led a, och 60 månader därefter ska tillsynsmyndigheterna i Europeiska unionen vid tillämpning av artikel 4 h inte införa gruppomfattande kapitalkrav på global moderföretagsnivå på försäkrings- eller återförsäkringsgrupper, med avseende på en amerikansk försäkrings- eller återförsäkringsgrupp med verksamhet inom Europeiska unionen.
- f) Om en part inte uppfyller skyldigheterna i artikel 3 inleder den andra parten tillsynsmyndigheter, efter obligatoriskt samråd från och med dagen för avtalets undertecknande och under den 60-månadersperiod som avses i led b, en gruppomfattande kapitalutvärdering av och inför gruppomfattande kapitalkrav på global moderföretagsnivå på sådana försäkrings- eller återförsäkringsgrupper som har sina huvudkontor i den andra parten.
- g) Artikel 3.3 ska vara genomförd och gälla inom EU:s territorium senast 24 månader efter detta avtals undertecknande, förutsatt att avtalet har börjat tillämpats provisoriskt eller har trätt i kraft.
- h) Om inte annat följer av leden b och d ska artikel 3.1 och 3.2 genomföras och vara helt tillämpliga inom alla territorier i båda parter senast 60 månader efter dagen då båda parter undertecknat detta avtal, förutsatt att avtalet har trätt i kraft.
- i) Från och med dagen för ikraftträdande eller provisorisk tillämpning av detta avtal, beroende på vilken dag som infaller först, ska båda parter tillämpa artiklarna 7, 11 och 12.
3. Om en part vid de tidpunkter som anges i punkt 2 inte efterlever punkt 2 får den andra parten begära obligatoriskt samråd genom den gemensamma kommittén.

Artikel 11

Upphävande och obligatoriskt samråd

1. Var och en av parterna får efter obligatoriskt samråd när som helst upphäva avtalet genom att skriftligen anmäla detta till den andra parten, om inte annat följer av förfarandena i denna artikel. Om inte annat överenskommits mellan parterna skriftligen ska ett sådant upphävande gälla i 180 dagar, eller 90 dagar när det gäller den hävning som beskrivs i artikel 10.2 c, från och med dagen för en sådan anmälan. I synnerhet får parterna upphäva detta avtal om någon av parterna har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt detta avtal eller vidtagit åtgärder som är oförenliga med avtalets mål.
2. Innan ett beslut om upphävande av detta avtal meddelas, inbegripet med avseende på bestämmelserna i artikel 10, ska en part meddela ordföranden i den gemensamma kommittén.
3. Parterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att underrätta berörda parter om effekterna av hävningen på försäkringsgivare och återförsäkrare i deras respektive jurisdiktioner.
4. Obligatoriskt samråd genom den gemensamma kommittén ska krävas om någon av parterna eller ordföranden i den gemensamma kommittén så begär, och ska inledas senast 30 dagar – eller sju dagar om så begärs i enlighet med

artikel 10.2 c – efter en sådan begäran såvida inte parterna kommer överens om något annat. Den part som begär obligatoriskt samråd ska lämna in en skriftlig anmälan med en motivering till ett obligatoriskt samråd. Det obligatoriska samrådet kan hållas på en plats som fastställs av parterna, och om parterna inte kan enas om en plats ska den part som begär obligatoriskt samråd föreslå tre neutrala platser belägna utanför parternas territorium varefter den andra parten ska välja en av de tre föreslagna neutrala platserna.

5. Obligatoriskt samråd kommer att krävas innan detta avtal upphävs, inbegripet med avseende på bestämmelsen i artikel 10.

6. Om en part vägrar att delta i ett sådant obligatoriskt samråd som föreskrivs i denna artikel ska den part som begär upphävande fortsätta att upphäva avtalet i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

Artikel 12

Ändringar

1. Parterna kan skriftligen komma överens om att göra ändringar i detta avtal.
2. Om en part önskar ändra detta avtal ska den skriftligen meddela detta till den andra parten i form av en begäran att inleda förhandlingar om att ändra avtalet.
3. En begäran om att inleda förhandlingar för att ändra avtalet ska anmälas till den gemensamma kommittén.

Done at Washington on the twenty second day of September in the year two thousand and seventeen.

BILAGA

Mall för samförståndsavtalsbestämmelser om informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter

Artikel 1

Syfte

1. (Den amerikanska statens) tillsynsmyndighet och (EU-medlemsstatens) nationella tillsynsmyndighet, som är de myndigheter som undertecknar detta samförståndsavtal, konstaterar att det föreligger ett behov av samarbete kring informationsutbyte.
2. Myndigheterna konstaterar att praktiska arrangemang för gränsöverskridande samarbete och informationsutbyte är väsentligt både i krissituationer och i den löpande tillsynen.
3. Syftet med detta samförståndsavtal är att underlätta samarbete vid informationsutbyte mellan myndigheter i den utsträckning som är tillåtet enligt tillämplig lag och i linje med tillsynsmässiga och rättsliga syften.
4. Myndigheterna konstaterar att ingenting i samförståndsavtal behandlar krav som kan gälla tillsynsmyndigheternas utbyte av personuppgifter.
5. Tillämplig lag om utbyte och skydd av konfidentiell information gäller inom myndighetens territorium i syfte att skydda konfidentialiteten i den information som utbyts mellan myndigheterna enligt detta samförståndsavtal. Tillämplig lag syftar bland annat till att säkerställa att
 - a) utbytet av konfidentiell information endast sker för ändamål som har direkt anknytning till uppfyllandet av myndigheternas tillsynsfunktion, och
 - b) alla personer som under sitt tjänsteutövande får tillgång till sådan konfidentiell information upprätthåller konfidentialiteten, utom under vissa särskilda omständigheter, som fastställs i artikel 7.

Artikel 2

Definitioner

I detta samförståndsavtal gäller följande definitioner:

- a) *Tillämplig lag*: alla lagar författningar, administrativa bestämmelser eller annan rättspraxis som tillämpas inom en myndighets jurisdiktion, där denna myndighet är relevant för försäkrings- eller återförsäkringstillsyn, utbyte av tillsynsinformation, konfidentialitetsskydd samt hantering och offentliggörande av information.
- b) *Konfidentiell information*: all sådan lämnad information som anses konfidentiell enligt den anmodade myndighetens jurisdiktion.
- c) *Försäkringsgivare*: ett företag som har auktorisation eller tillstånd att starta eller bedriva verksamhet inom områdena direktförsäkring eller primär försäkring.
- d) *Person*: en fysisk eller juridisk person, ett partnerskap eller en faktisk förening.
- e) *Personuppgifter*: all information som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person.
- f) *Lämnad information*: all information som lämnas av en anmodad myndighet till en begärande myndighet som svar på en begäran om information.
- g) *Reglerad enhet*: en försäkringsgivare eller återförsäkrare som godkänts eller står under tillsyn av en tillsynsmyndighet inom Europeiska unionen eller Förenta staterna.
- h) *Återförsäkrare*: ett företag som har auktorisation eller tillstånd att starta eller bedriva återförsäkringsverksamhet.
- i) *Anmodad myndighet*: den myndighet till vilken en begäran om information görs.
- j) *Begärande myndighet*: den myndighet som begär information.
- k) *Tillsynsmyndighet*: alla myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsgivare och återförsäkrare inom Europeiska unionen eller i Förenta staterna.
- l) *Företag*: alla enheter som bedriver ekonomisk verksamhet.

*Artikel 3***Samarbete**

1. Om inte annat följer av tillämplig lag bör den anmodade myndigheten noga beakta begäranden från den begärande myndigheten och svara inom rimlig tid. Den bör i enlighet med sina rättsliga funktioner ge den begärande myndigheten ett så fullständigt svar som möjligt på en begäran.
2. Om inte annat följer av tillämplig lag bör innehållet i varje begäran behandlas konfidentiellt, såväl av de anmodade som de begärande myndigheterna, såvida inte båda myndigheterna gemensamt kommer överens om något annat.

*Artikel 4***Användning av lämnad information**

1. Den begärande myndigheten bör endast begära information om den har ett giltigt rättsligt eller tillsynsmässigt skäl som är direkt relevant för en begärande myndighets lagenliga tillsyn av en reglerad enhet. En begärande myndighets begäran om information om enskilda individer betraktas generellt sett inte som ett giltigt rättsligt eller tillsynsmässigt syfte såvida inte begäran är direkt relevant för fullgörandet av tillsynsfunktioner.
2. Den begärande myndigheten bör endast använda lämnad information i lagliga syften med betydelse för myndighetens funktioner med avseende på reglering, tillsyn och värnande om finansiell stabilitet.
3. Om inte annat följer av tillämplig lag är och förblir all information som den anmodade myndigheten lämnat den begärande myndighetens egendom.

*Artikel 5***Begäranden om information**

1. Den begärande myndighetens begäranden om information bör vara skriftliga, eller i enlighet med punkt 2 om det är brådskande, och innehålla uppgifter om följande:
 - a) De myndigheter och det tillsynsområde som berörs samt skälet till att informationen begärs.
 - b) Namnet på den person eller reglerade enhet som berörs.
 - c) Närmare uppgifter, såsom en beskrivning av de sakförhållanden som ligger till grund för begäran, särskilda frågor som är under utredning och en uppgift om begäran är av känslig karaktär.
 - d) Den information som begärs.
 - e) Dagen då informationen begärs och uppgifter om eventuella rättsliga tidsfrister.
 - f) I tillämpliga fall uppgifter om huruvida, hur och till vem all eller delar av informationen kan komma att vidarebefordras i enlighet med artikel 7.
2. För brådskande begäranden kan en begäran göras muntligen, och denna bör utan onödigt dröjsmål följas upp med en skriftlig bekräftelse.
3. Den anmodade myndigheten bör handlägga begäran enligt följande:
 - a) Den anmodade myndigheten bör bekräfta att den mottagit begäran.
 - b) Den anmodade myndigheten bör bedöma varje anmälan i varje enskilt fall för att fastställa hur mycket information som kan lämnas inom ramen för detta samförståndsavtal samt vilka förfaranden som är tillämpliga inom den anmodade myndighetens jurisdiktion. Vid fastställandet av huruvida och i vilken utsträckning en begäran ska tillmötesgåas kan den anmodade myndigheten beakta följande:
 - i) Huruvida begäran är förenlig med samförståndsavtalet.
 - ii) Huruvida det skulle vara så betungande att tillmötesgå begäran att den anmodade myndigheten inte kan fungera på ett vederbörligt sätt.
 - iii) Huruvida lämnandet av information på annat sätt strider mot den anmodade myndighetens behörighet.

- iv) Eventuella andra hinder i tillämplig lag vad gäller den anmodade myndighetens behörighet (i synnerhet med avseende på konfidentialitet och tystnadsplikt, dataskydd och integritet samt rättvisa förfaranden).
 - v) Huruvida tillmötesgående av begäran på annat sätt skulle skada den anmodade myndigheten i dess verksamhet.
- c) Om en anmodad myndighet vägrar eller är oförmögen att lämna all eller delar av den begärda informationen bör den anmodade myndigheten, i den mån det är praktiskt möjligt och lämpligt enligt tillämplig lag, förklara skälen till att informationen inte lämnades och överväga möjliga alternativa sätt att tillmötesgå den begärande myndigheten. Den anmodade myndigheten får i synnerhet avslå en begäran om information om begäran skulle kräva att den anmodade myndigheten agerar på ett sätt som strider mot tillämplig lag.

Artikel 6

Hantering av konfidentiell information

1. Som en allmän regel bör all information som mottas enligt detta samförståndsavtal behandlas som konfidentiell information, såvida inte annat anges.
2. Den begärande myndigheten bör vidta alla lagliga och praktiskt rimliga åtgärder för att bevara konfidentialiteten i konfidentiell information.
3. Om inte annat följer av artikel 7 och tillämplig lag bör den begärande myndigheten begränsa åtkomsten till konfidentiell information som erhålls från en anmodad myndighet till att gälla sådana personer som arbetar för den begärande myndigheten eller agerar på dess uppdrag som
 - a) omfattas av den begärande myndighetens skyldigheter inom dess jurisdiktion att hindra otillåtet offentliggörande av konfidentiell information,
 - b) står under den begärande myndighetens tillsyn eller kontroll,
 - c) behöver sådan information som är förenlig med, och som har direkt anknytning till ett lagligt rättsligt eller tillsynsmässigt ändamål, och
 - d) omfattas av fortsatta konfidentialitetskrav efter det att de lämnar den begärande myndigheten.

Artikel 7

Vidarebefordran av lämnad information

1. En begärande myndighet bör inte, med undantag för vad som föreskrivs i artikel 7.2, till en tredjepart överföra sådan information som erhållits från en anmodad part, såvida inte
 - a) den begärande myndigheten har erhållit förhandsbesked om godkännande från den anmodade myndigheten avseende vidarebefordran av sådan information, med undantag för om begäran är brådskande, då den kan framställas muntligen och utan onödigt dröjsmål följd av en skriftlig bekräftelse, och
 - b) tredjeparten åtar sig att följa de restriktioner som upprätthåller en i allt väsentligt lika hög grad av konfidentialitet som den som den begärande myndigheten omfattas av enligt detta samförståndsavtal.
2. Om inte annat följer av tillämplig lag bör den begärande myndigheten, om den omfattas av en rättslig skyldighet att offentliggöra lämnad information, i den utsträckning det är praktiskt rimligt meddela förekomsten av en sådan skyldighet och av eventuella andra anknutna förfaranden för att underlätta möjligheterna att ingripa och hävda rättigheter. Om den anmodade myndigheten inte samtycker till att den lämnade informationen företes bör den begärande myndigheten i tillämpliga fall vidta alla rimliga åtgärder för att förhindra offentliggörande, inbegripet genom att vidta rättsliga åtgärder för att förhindra offentliggörande och slå vakt om och skydda konfidentialiteten i all konfidentiell information som potentiellt kan offentliggöras.

ÖVERSÄTTNING

Bryssel den 18 september 2017

Ambassadör Robert E. Lighthizer
Förenta staternas företrädare i handelsfrågor
Office of the United States Trade Representative
600 17th Street NW
Washington, DC 20508
Förenta staterna

Herr ambassadör Robert E. Lighthizer,

Jag är glad över att kunna gå vidare med undertecknandet av det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (nedan kallat *avtalet*), som bifogas denna skrivelse. Den slutliga juridiska texten, avfattad på engelska, godkändes av Förenta staternas och Europeiska unionens företrädare den 12 januari 2017.

Parterna har slutfört alla de interna förfaranden som krävs för undertecknandet av avtalet. Parterna erkänner Europeiska unionens språkordning. Europeiska kommissionen har noterat motiveringen till rådets beslut av den 15 september 2017, i vilken följande anges med hänsyn till avtalet:

Detta avtal ska undertecknas på engelska. I enlighet med unionsrätten upprättar unionen detta avtal även på bulgariska, kroatiska, tjeckiska, danska, nederländska, estniska, finska, franska, tyska, grekiska, ungerska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska och svenska. Dessa ytterligare språkversioner bör bestyrkas genom en utväxling av diplomatiska noter mellan Europeiska unionen och Förenta staterna. Alla bestyrkta versioner ska vara lika giltiga.

Mot bakgrund av rådets beslut bekräftar Förenta staterna sitt åtagande att arbeta tillsammans med Europeiska unionen för att hantera förfrågningar om bestyrkande av ytterligare språkversioner av avtalet.

Jag är glad över att kunna bekräfta att undertecknandet av avtalet på engelska kommer att utgöra den grund på vilken parterna utväxlar skrivelser i syfte att inleda den provisoriska tillämpningen. Förfarandena för ikraftträdandet av avtalet liksom förfarandena för provisorisk tillämpning efter undertecknande är oberoende av bestyrkandet av andra språkversioner.

Denna skriftväxling kommer att offentliggöras av Europeiska unionen tillsammans med texten till avtalet.

Jag har skickat samma skrivelse till finansminister Steven T. Mnuchin.

Högaktningsfullt,

Valdis DOMBROVSKIS
Europeiska kommissionens vice ordförande

Bryssel den 18 september 2017

Steven Mnuchin
Förenta staternas finansminister
1500 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20220

Herr finansminister Steven Mnuchin,

Jag är glad över att kunna gå vidare med undertecknandet av det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (nedan kallat *avtalet*), som bifogas denna skrivelse. Den slutliga juridiska texten, avfattad på engelska, godkändes av Förenta staternas och Europeiska unionens företrädare den 12 januari 2017.

Parterna har slutfört alla de interna förfaranden som krävs för undertecknandet av avtalet. Parterna erkänner Europeiska unionens språkordning. Europeiska kommissionen har noterat motiveringen till rådets beslut av den 15 september 2017, i vilken följande anges med hänsyn till avtalet:

Detta avtal ska undertecknas på engelska. I enlighet med unionsrätten upprättar unionen detta avtal även på bulgariska, kroatiska, tjeckiska, danska, nederländska, estniska, finska, franska, tyska, grekiska, ungerska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska och svenska. Dessa ytterligare språkversioner bör bestyrkas genom en utväxling av diplomatiska noter mellan Europeiska unionen och Förenta staterna. Alla bestyrkta versioner ska vara lika giltiga.

Mot bakgrund av rådets beslut bekräftar Förenta staterna sitt åtagande att arbeta tillsammans med Europeiska unionen för att hantera förfrågningar om bestyrkande av ytterligare språkversioner av avtalet.

Jag är glad över att kunna bekräfta att undertecknandet av avtalet på engelska kommer att utgöra den grund på vilken parterna utväxlar skrivelser i syfte att inleda den provisoriska tillämpningen. Förfarandena för ikraftträdandet av avtalet liksom förfarandena för provisorisk tillämpning efter undertecknande är oberoende av bestyrkandet av andra språkversioner.

Denna skriftväxling kommer att offentliggöras av Europeiska unionen tillsammans med texten till avtalet.

Jag har skickat samma skrivelse till ambassadör Robert E. Lighthizer.

Högaktningsfullt,

Valdis DOMBROVSKIS
Europeiska kommissionens vice ordförande

den 22 september 2017

Valdis Dombrovskis
Vice ordförande
Europeiska kommissionen
Bryssel, Belgien

Herr vice ordförande Valdis Dombrovskis,

Vi är glada över att kunna gå vidare med undertecknandet av det bilaterala avtalet mellan Amerikas förenta stater och Europeiska unionen om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (nedan kallat *avtalet*), som bifogas denna skrivelse. Den slutliga juridiska texten, avfattad på engelska, godkändes av Förenta staternas och Europeiska unionens företrädare den 12 januari 2017.

Parterna har slutfört alla de interna förfaranden som krävs för undertecknandet av avtalet. Parterna erkänner Europeiska unionens språkordning. Europeiska kommissionen har noterat motiveringen till rådets beslut av den 15 september 2017, i vilken följande anges med hänsyn till avtalet:

Detta avtal ska undertecknas på engelska. I enlighet med unionsrätten upprättar unionen detta avtal även på bulgariska, kroatiska, tjeckiska, danska, nederländska, estniska, finska, franska, tyska, grekiska, ungerska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska och svenska. Dessa ytterligare språkversioner bör bestyrkas genom en utväxling av diplomatiska noter mellan Europeiska unionen och Förenta staterna. Alla bestyrkta versioner ska vara lika giltiga.

Mot bakgrund av rådets beslut bekräftar Förenta staterna sitt åtagande att arbeta tillsammans med Europeiska unionen för att hantera förfrågningar om bestyrkande av ytterligare språkversioner av avtalet.

Vi är glada över att kunna bekräfta att undertecknandet av avtalet på engelska kommer att utgöra den grund på vilken parterna utväxlar skrivelser i syfte att inleda den provisoriska tillämpningen. Förfarandena för ikraftträdandet av avtalet liksom förfarandena för provisorisk tillämpning efter undertecknande är oberoende av bestyrkandet av andra språkversioner.

Denna skriftväxling kommer att offentliggöras av Europeiska unionen tillsammans med texten till avtalet.

Högaktningsfullt,

Finansminister Steven T. MNUCHIN
Förenta staternas finansministerium

Ambassadör Robert E. LIGHTHIZER
Förenta staternas företrädare i handelsfrågor

BILATERAL AGREEMENT**between the European Union and the United States of America on prudential measures regarding insurance and reinsurance**

Preamble

The European Union (EU) and the United States of America (United States or U.S.), Parties to this Agreement,

Sharing the goal of protecting insurance and reinsurance policyholders and other consumers, while respecting each Party's system for insurance and reinsurance supervision and regulation;

Affirming that for the United States, prudential measures applicable in the European Union, together with the requirements and undertakings provided for in this Agreement, achieve a level of protection for policyholders and other consumers with respect to reinsurance cessions and group supervision consistent with the requirements of the Federal Insurance Office Act of 2010;

Acknowledging the growing need for co-operation between EU and U.S. supervisory authorities including the exchange of confidential information, given the increased globalisation of insurance and reinsurance markets;

Taking into account that practical arrangements concerning cross-border cooperation are essential for supervision of insurers and reinsurers both during times of stability and during times of crisis;

Taking into account information exchanged on each Party's regulatory frameworks and after careful consideration of these frameworks;

Noting the benefits of enhancing regulatory certainty in the application of insurance and reinsurance regulatory frameworks for insurers and reinsurers operating in the territory of each Party;

Acknowledging risk mitigation effects of reinsurance agreements in a cross-border context provided applicable prudential conditions are fulfilled and taking into account protection of policyholders and other consumers;

Acknowledging that group supervision of insurers and reinsurers enables supervisory authorities to form sound judgments of the financial position of these groups;

Acknowledging the need for a group capital requirement or assessment for insurers and reinsurers forming part of a group that operates in the territory of both Parties, and that a group capital requirement or assessment at the level of the worldwide parent undertaking can be based on the approach of the Home Party;

Affirming the importance of specifications for the group capital requirement or assessment for group supervision and of, where warranted, the application of corrective or preventive or otherwise responsive measures by a supervisory authority based on that requirement or assessment; and

Encouraging exchange of information between supervisory authorities in order to supervise insurers and reinsurers in the interest of policyholders and other consumers,

HEREBY AGREE:

*Article 1***Objectives**

This Agreement addresses the following:

- (a) the elimination, under specified conditions, of local presence requirements imposed by a Party or its supervisory authorities on an assuming reinsurer which has its head office or is domiciled in the other Party, as a condition for entering into any reinsurance agreement with a ceding insurer which has its head office or is domiciled in its territory or for allowing the ceding insurer to recognise credit for reinsurance or credit for risk mitigation effects of such reinsurance agreement;

- (b) the elimination, under specified conditions, of collateral requirements imposed by a Party or its supervisory authorities on an assuming reinsurer which has its head office or is domiciled in the other Party, as a condition for entering into any reinsurance agreement with a ceding insurer which has its head office or is domiciled in its territory or for allowing the ceding insurer to recognise credit for reinsurance or credit for risk mitigation effects of such reinsurance agreement;
- (c) the role of the Host and Home supervisory authorities with respect to prudential group supervision of an insurance or reinsurance group whose worldwide parent undertaking is in the Home Party, including, under specified conditions, (i) the elimination at the level of the worldwide parent undertaking of Host Party prudential insurance solvency and capital, governance, and reporting requirements, and (ii) establishing that the Home supervisory authority, and not the Host supervisory authority, will exercise worldwide prudential insurance group supervision, without prejudice to group supervision by the Host Party of the insurance or reinsurance group at the level of the parent undertaking in its territory; and
- (d) the Parties' mutual support for the exchange of information between supervisory authorities of each Party, and recommended practices for such exchange.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Agreement the following definitions shall apply:

- (a) 'Ceding insurer' means an insurer or reinsurer that is counterparty to an assuming reinsurer under a reinsurance agreement;
- (b) 'Collateral' means assets, such as cash and letters of credit, pledged by the reinsurer for the benefit of the ceding insurer or reinsurer to guarantee or secure the assuming reinsurer's liabilities to the ceding insurer arising from a reinsurance agreement;
- (c) 'Credit for reinsurance or credit for risk mitigation effects of reinsurance agreements' means the right of a ceding insurer under prudential regulatory framework to recognise amounts due from assuming reinsurers relating to paid and unpaid losses on ceded risks as assets or reductions from liabilities respectively;
- (d) 'Group' means two or more undertakings, at least one of which is an insurance or reinsurance undertaking, where one has control over one or more insurance or reinsurance undertakings or other non-regulated undertaking;
- (e) 'Group Supervision' means the application of regulatory and prudential oversight by a supervisory authority to an insurance or reinsurance group for purposes including protecting policyholders and other consumers, and promoting financial stability and global engagement;
- (f) 'Home Party' means the Party in whose territory the worldwide parent of the insurance or reinsurance group or undertaking has its head office or is domiciled;
- (g) 'Home supervisory authority' means a supervisory authority from the Home Party;
- (h) 'Host Party' means the Party in which the insurance or reinsurance group or undertaking has operations, but is not the territory in which the worldwide parent undertaking of the insurance or reinsurance group or undertaking has its head office or is domiciled;
- (i) 'Host supervisory authority' means a supervisory authority from the Host Party;
- (j) 'Insurer' means an undertaking which is authorised or licensed to take up or engage in the business of direct or primary insurance;
- (k) 'Parent' means a regulated or unregulated undertaking that directly or indirectly owns or controls another undertaking;
- (l) 'Personal Data' means any information relating to an identified or identifiable natural person;
- (m) 'Reinsurer' means an undertaking which is authorised or licensed to take up or engage in the business of reinsurance activities;

- (n) 'Reinsurance activities' means the activity consisting of accepting risks ceded by an insurer or by another reinsurer;
- (o) 'Reinsurance agreement' means a contract whereby an assuming reinsurer has accepted risk ceded by an insurer or reinsurer;
- (p) 'Supervisory authority' means any insurance and reinsurance supervisor in the European Union or in the United States;
- (q) 'Undertaking' means any entity engaged in economic activity;
- (r) 'U.S. State' means any State, commonwealth, territory, or possession of the United States, the District of Columbia, the Commonwealth of Puerto Rico, the Commonwealth of the Northern Mariana Islands, American Samoa, Guam, or the United States Virgin Islands;
- (s) 'Worldwide' means all operations or activities of a group wherever they occur; and
- (t) 'Worldwide parent undertaking' means the ultimate parent undertaking of a group.

Article 3

Reinsurance

1. Subject to the conditions in paragraph 4, a Party shall not, and shall ensure that its supervisory authorities or any other competent authorities do not, as a condition to allow an assuming reinsurer which has its head office or is domiciled in the territory of the other Party (hereunder for the purpose of Article 3, a 'Home Party Assuming Reinsurer') to enter into a reinsurance agreement with a ceding insurer which has its head office or is domiciled in its territory (hereunder for the purpose of Article 3, a 'Host Party Ceding Insurer'):

- (a) maintain or adopt any requirement to post collateral in connection with cessions from a Host Party Ceding Insurer to a Home Party Assuming Reinsurer and any related reporting requirement attributable to such removed collateral, or
- (b) maintain or adopt any new requirement with substantially the same regulatory impact on the Home Party Assuming Reinsurer as collateral requirements removed under this Agreement or any reporting requirement attributable to such removed collateral,

which, in the case of either (a) or (b), results in less favourable treatment of Home Party Assuming Reinsurers than assuming reinsurers which have their head office or are domiciled in the territory of the same supervisory authority as a Host Party Ceding Insurer. This paragraph does not prohibit a Party in whose territory a ceding insurer has its head office or is domiciled (hereunder for the purpose of Article 3, a 'Host Party') or its supervisory authorities from applying requirements as a condition to allow the Home Party Assuming Reinsurers to enter into a reinsurance agreement with a Host Party Ceding Insurer if the same requirements apply to reinsurance agreements between a ceding insurer and an assuming reinsurer which have their head office or are domiciled in the territory of the same supervisory authority.

2. Subject to the conditions in paragraph 4, a Host Party shall not, and shall ensure that its supervisory authorities or any other competent authorities do not, as a condition to allow a Host Party Ceding Insurer to take credit for reinsurance or for risk mitigation effects of reinsurance agreements concluded with a Home Party Assuming Reinsurer:

- (a) maintain or adopt any requirement to post collateral in connection with cessions from a Host Party Ceding Insurer to a Home Party Assuming Reinsurer and any related reporting requirement attributable to such removed collateral, or
- (b) maintain or adopt any new requirement with substantially the same regulatory impact on the Home Party Assuming Reinsurer as collateral requirements removed under this Agreement or any reporting requirement attributable to such removed collateral,

which, in the case of either (a) or (b), results in less favourable treatment of Home Party Assuming Reinsurers than assuming reinsurers which have their head office or are domiciled in the territory of the same supervisory authority as a Host Party Ceding Insurer. This paragraph does not prohibit a Host Party or its supervisory authorities from applying

requirements as a condition to allow a Host Party Ceding Insurer to take credit for reinsurance or risk mitigation effects of reinsurance agreements concluded with a Home Party Assuming Reinsurer if the same requirements apply to reinsurance agreements between a ceding insurer and an assuming reinsurer which have their head office or are domiciled in the territory of the same supervisory authority.

3. Subject to the conditions in paragraph 4, a Host Party shall not, and shall ensure that its supervisory authorities or any other competent authorities, as applicable, do not, as a condition of entering into a reinsurance agreement with a Host Party Ceding Insurer or as a condition to allow the Host Party Ceding Insurer to recognise credit for such reinsurance or credit for risk mitigation effect of such reinsurance agreement:

- (a) maintain or adopt any requirement for a Home Party Assuming Reinsurer to have a local presence, or
- (b) maintain or adopt any new requirement with substantially the same regulatory impact on the Home Party Assuming Reinsurer as local presence,

which, in the case of either (a) or (b), results in less favourable treatment of a Home Party Assuming Reinsurer than assuming reinsurers which have their head office or are domiciled in the territory of the supervisory authority of the Host Party Ceding Insurer or which have their head office or are domiciled in the territory of the Host Party and are licensed or permitted to operate in the territory of the supervisory authority of the Host Party Ceding Insurer. For a U.S. State, 'permitted to operate' shall mean, for purposes of this provision, admitted in that State.

4. Paragraphs 1 to 3 apply subject to the following conditions:

- (a) the assuming reinsurer has and maintains on an ongoing basis,
 - (i) at least 226 million Euro, where the ceding insurer has its head office in the EU, or 250 million U.S. dollars, where the ceding insurer is domiciled in the United States, of own funds or capital and surplus, calculated according to the methodology of its home jurisdiction; or
 - (ii) if the assuming reinsurer is an association including incorporated and individual unincorporated underwriters:
 - (A) minimum capital and surplus equivalents (net of liabilities) or own funds, calculated according to the methodology applicable in its home jurisdiction, of at least 226 million Euro, where the ceding insurer has its head office in the EU, or 250 million U.S. dollars, where the ceding insurer is domiciled in the United States; and
 - (B) a central fund containing a balance of at least 226 million Euro, where the ceding insurer has its head office in the EU, or 250 million U.S. dollars, where the ceding insurer is domiciled in the United States;
- (b) the assuming reinsurer has and maintains on an ongoing basis:
 - (i) a solvency ratio of 100 percent SCR under Solvency II or an RBC of 300 percent Authorized Control Level, as applicable in the territory in which the assuming reinsurer has its head office or is domiciled; or
 - (ii) if the assuming reinsurer is an association including incorporated and individual unincorporated underwriters, a solvency ratio of 100 percent SCR under Solvency II or an RBC of 300 percent Authorized Control Level, as applicable in the territory in which the assuming reinsurer has its head office or is domiciled;
- (c) the assuming reinsurer agrees to provide prompt written notice and explanation to the supervisory authority in the territory of the ceding insurer if:
 - (i) it falls below the minimum capital and surplus or own funds, as applicable, specified in subparagraph (a), or the solvency or capital ratio, as applicable, specified in subparagraph (b); or
 - (ii) any regulatory action is taken against it for serious noncompliance with applicable law;

- (d) the assuming reinsurer provides written confirmation to the Host supervisory authority of consent to the jurisdiction of the courts of the territory in which the ceding insurer has its head office or is domiciled, in accordance with applicable requirements of that territory for providing such consent. Nothing in this Agreement shall limit or in any way alter the capacity of parties to a reinsurance agreement to agree to alternative dispute resolution mechanisms;
- (e) where applicable for 'service of process' purposes, the assuming reinsurer provides written confirmation to the Host supervisory authority of consent to the appointment of that supervisory authority as agent for service of process. The Host supervisory authority may require that such consent be provided to it and included in each reinsurance agreement under its jurisdiction;
- (f) the assuming reinsurer consents in writing to pay all final judgments, wherever enforcement is sought, obtained by a ceding insurer, that have been declared enforceable in the territory where the judgment was obtained;
- (g) the assuming reinsurer agrees in each reinsurance agreement subject to this Agreement that it will provide collateral for 100 percent of the assuming reinsurer's liabilities attributable to reinsurance ceded pursuant to that agreement if the assuming reinsurer resists enforcement of a final judgment that is enforceable under the law of the territory in which it was obtained or a properly enforceable arbitration award, whether obtained by the ceding insurer or by its resolution estate, if applicable;
- (h) The assuming reinsurer or its legal predecessor or successor, where applicable, provides the following documentation to the Host supervisory authority, if requested by that supervisory authority:
 - (i) with respect to the two years preceding entry into the reinsurance agreement and on an annual basis thereafter, its annual audited financial statements, in accordance with the applicable law of the territory of its head office, including the external audit report;
 - (ii) with respect to the two years preceding entry into the reinsurance agreement, solvency and financial condition report or actuarial opinion, if filed with the assuming reinsurer's supervisor;
 - (iii) prior to entry into the reinsurance agreement and not more than semi-annually thereafter, an updated list of all disputed and overdue reinsurance claims outstanding for 90 days or more, regarding reinsurance assumed from ceding insurers of the jurisdiction of the ceding insurer; and
 - (iv) prior to entry into the reinsurance agreement and not more than semi-annually thereafter, information regarding the assuming reinsurer's assumed reinsurance by ceding company, ceded reinsurance by the assuming reinsurer, and reinsurance recoverable on paid and unpaid losses by the assuming reinsurer, to allow for the evaluation of the criteria set forth in subparagraph (i) of paragraph 4;
- (i) the assuming reinsurer maintains a practice of prompt payment of claims under reinsurance agreements. The lack of prompt payment will be evidenced if any of the following criteria is met:
 - (i) more than 15 percent of the reinsurance recoverables are overdue and in dispute as reported to the supervisor;
 - (ii) more than 15 percent of the reinsurer's ceding insurers or reinsurers have overdue reinsurance recoverables on paid losses of 90 days or more which are not in dispute and which exceed for each ceding insurer 90,400 Euro, where the assuming reinsurer has its head office in the EU, or 100,000 U.S. dollars, where the assuming reinsurer is domiciled in the United States; or
 - (iii) the aggregate amount of reinsurance recoverables on paid losses which are not in dispute, but are overdue by 90 days or more, exceeds 45,200,000 Euro, where the assuming reinsurer has its head office in the EU, or 50,000,000 U.S. dollars, where the assuming reinsurer is domiciled in the United States;
- (j) the assuming reinsurer confirms that it is not presently participating in any solvent scheme of arrangement, which involves Host Party Ceding Insurers, and agrees to notify the ceding insurer and its supervisory authority and to provide 100 percent collateral to the ceding insurer consistent with the terms of the scheme should the assuming reinsurer enter into such an arrangement;

- (k) if subject to a legal process of resolution, receivership, or winding-up proceedings as applicable, the ceding insurer, or its representative, may seek and, if determined appropriate by the court in which the resolution, receivership, or winding-up proceedings is pending, may obtain an order requiring that the assuming reinsurer post collateral for all outstanding ceded liabilities; and
- (l) the assuming reinsurer's Home supervisory authority confirms to the Host Party supervisory authority on an annual basis that the assuming reinsurer complies with subparagraph (b).
5. Nothing in this Agreement precludes an assuming reinsurer from providing to supervisory authorities information on a voluntary basis.
6. Each Party shall ensure that, in its capacity as a Host Party, with respect to its supervisory authorities, where the Host supervisory authority determines that a Home Party Assuming Reinsurer no longer satisfies one of the conditions listed in paragraph 4, the Host supervisory authority only imposes any of the requirements addressed in paragraphs 1 to 3 if that Host supervisory authority follows the procedure set out in subparagraphs (a) to (c):
- (a) prior to imposing any such requirements the Host supervisory authority communicates with the assuming reinsurer and, except for exceptional circumstances in which a shorter period is necessary for policyholder and other consumer protection, provides the assuming reinsurer with 30 days from the initial communication to submit a plan to remedy the defect and 90 days from the initial communication to remedy the defect, and informs the Home supervisory authority;
- (b) only where, after the expiry of this period of 90 days or less under exceptional circumstances as set out in (a), the Host supervisory authority considers that no or insufficient action was taken by the assuming reinsurer, the Host supervisory authority may impose any of the requirements as set out in paragraphs 1 to 3; and
- (c) the imposition of any of the requirements set out in paragraphs 1 to 3 is explained in writing and communicated to the assuming reinsurer concerned.
7. Subject to applicable law and the terms of this Agreement, nothing in this Article shall limit or in any way alter the capacity of parties to a reinsurance agreement to agree on requirements for collateral or other terms in that reinsurance agreement.
8. This Agreement shall apply only to reinsurance agreements entered into, amended, or renewed on or after the date on which a measure that reduces collateral pursuant to this Article takes effect, and only with respect to losses incurred and reserves reported from and after the later of (i) the date of the measure, or (ii) the effective date of such new reinsurance agreement, amendment, or renewal. Nothing in this Agreement shall limit or in any way alter the capacity of parties to any reinsurance agreement to renegotiate such reinsurance agreement.
9. For greater clarity, in the event of termination of this Agreement, nothing in this Agreement prevents supervisory authorities, or other competent authorities, from requiring the local presence of Host Party assuming reinsurers, or requiring posting of collateral and related requirements, or compliance with other provisions of applicable law, with respect to any liabilities under reinsurance agreements described in this Agreement.

Article 4

Group supervision

For the purposes of Articles 9 and 10, the Parties set forth the following practices of group supervision:

- (a) Without prejudice to subparagraphs (c) to (h) and participation in supervisory colleges, a Home Party insurance or reinsurance group is subject only to worldwide prudential insurance group supervision including worldwide group governance, solvency and capital, and reporting, as applicable, by its Home supervisory authorities, and is not subject to group supervision at the level of the worldwide parent undertaking of the insurance or reinsurance group by any Host supervisory authority.

- (b) Notwithstanding subparagraph (a), Host supervisory authorities may exercise supervision with regard to a Home Party insurance or reinsurance group as set out in subparagraphs (c) to (h). Host supervisory authorities may exercise group supervision, where appropriate, with regard to a Home Party insurance or reinsurance group at the level of the parent undertaking in its territory. Host supervisory authorities do not otherwise exercise worldwide group supervision with regard to a Home Party insurance or reinsurance group, without prejudice to group supervision of the insurance or reinsurance group at the level of the parent undertaking in the territory of the Host Party.
- (c) Where a worldwide risk management system, as evidenced by the submission of a worldwide group Own Risk and Solvency Assessment (ORSA), is applied to a Home Party insurance or reinsurance group according to the applicable law, the Home supervisory authority that requires the ORSA provides a summary of the worldwide group ORSA:
- (i) to the Host supervisory authorities, if they are members of the insurance or reinsurance group's supervisory college, without delay, and;
 - (ii) to the supervisory authorities of significant subsidiaries or branches of that group in the Host Party, at the request of those supervisory authorities.

Where no such worldwide group ORSA is applied to a Home Party insurance or reinsurance group, according to applicable law, the relevant U.S. State or EU Member State's supervisory authority provides equivalent documentation which is prepared consistent with applicable law of the Home supervisory authority as referred to in subparagraphs (i) and (ii) above.

- (d) The summary of the worldwide group ORSA, or the equivalent documentation as set out in subparagraph (c), includes the following elements:
- (i) a description of the insurance or reinsurance group's risk management framework;
 - (ii) an assessment of the insurance or reinsurance group's risk exposure; and
 - (iii) a group assessment of risk capital and a prospective solvency assessment.
- (e) Notwithstanding subparagraph (a), if the summary of the worldwide group ORSA, or, where applicable, equivalent documentation as set out in subparagraph (c), exposes any serious threat to policyholder protection or financial stability in the territory of the Host supervisory authority, that Host supervisory authority may impose preventive, corrective, or otherwise responsive measures with respect to insurers or reinsurers in the Host Party.

Prior to imposing such measures, the Host supervisory authority consults the insurance or reinsurance group's relevant Home supervisory authority. The Parties encourage supervisory authorities to continue to address prudential insurance group supervision matters within supervisory colleges.

- (f) Prudential insurance group supervision reporting requirements as set out in the applicable law in the territory of the Host Party do not apply at the level of the worldwide parent undertaking of the insurance or reinsurance group unless they directly relate to the risk of a serious impact on the ability of undertakings within the insurance or reinsurance group to pay claims in the territory of the Host Party.
- (g) A Host supervisory authority retains the ability to request and obtain information from an insurer or reinsurer pursuing activities in its territory, whose worldwide parent undertaking has its head office in the territory of the Home Party, for purposes of prudential insurance group supervision, where such information is deemed necessary by the Host supervisory authority to protect against serious harm to policyholders or serious threat to financial stability or a serious impact on the ability of an insurer or reinsurer to pay its claims in the territory of the Host supervisory authority. The Host supervisory authority bases such information request on prudential supervisory criteria and, whenever possible, avoids burdensome and duplicative requests. The requesting supervisory authority informs the supervisory college of such a request.

Notwithstanding subparagraph (a), the failure of an insurer or reinsurer to comply with such an information request may result in preventive, corrective or otherwise responsive measures being imposed within the Host supervisory authority's territory.

- (h) With regard to a Home Party insurance or reinsurance group with operations in the Host Party and that is subject to a group capital assessment in the Home Party which fulfils the following conditions:
- (i) the group capital assessment includes a worldwide group capital calculation capturing risk at the level of the entire group, including the worldwide parent undertaking of the insurance or reinsurance group, which may affect the insurance or reinsurance operations and activities occurring in the territory of the other Party; and
 - (ii) the supervisory authority in the territory of the Party where the group capital assessment as set out in subparagraph (i) above is applied has the authority to impose preventive, corrective, or otherwise responsive measures on the basis of the assessment, including requiring, where appropriate, capital measures;

the Host supervisory authority does not impose a group capital assessment or requirement at the level of the worldwide parent undertaking of the insurance or reinsurance group according to the applicable law in its territory.

Where a Home Party insurer or reinsurer is subject to a group capital requirement in the territory of the Home Party, the Host supervisory authority does not impose a group capital requirement or assessment at the level of the worldwide parent undertaking of the insurance or reinsurance group.

- (i) Notwithstanding any provision in this Agreement, this Agreement does not and is not intended to limit or restrict the ability of EU supervisory authorities to exercise supervisory or regulatory authority over entities or groups that own or control credit institutions in the EU, have banking operations in the EU, or whose material financial distress or the nature, scope, size, scale, concentration, interconnectedness or mix of activities have been determined could pose a threat to the financial stability of the EU, including through exercise of: Directive 2002/87/EC of the European Parliament and of the Council of 16 December 2002 on the supplementary supervision of credit institutions, insurance undertakings and investment firms in a financial conglomerate and amending Council Directives 73/239/EEC, 79/267/EEC, 92/49/EEC, 92/96/EEC, 93/6/EEC and 93/22/EEC, and Directives 98/78/EC and 2000/12/EC of the European Parliament and of the Council, Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms amending Directive 2002/87/EC and repealing Directives 2006/48/EC and 2006/49/EC (CRD IV), Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms and amending Regulation (EU) No 648/2012 (CRR), Directive 2014/59/EU of the European Parliament and of the Council of 15 May 2014 establishing a framework for the recovery and resolution of credit institutions and investment firms and amending Council Directive 82/891/EEC, and Directives 2001/24/EC, 2002/47/EC, 2004/25/EC, 2005/56/EC, 2007/36/EC, 2011/35/EU, 2012/30/EU and 2013/36/EU and Regulations (EU) No 1093/2010 and (EU) No 648/2012, of the European Parliament and of the Council, Regulation (EU) No 806/2014 of the European Parliament and of the Council of 15 July 2014 establishing uniform rules and a uniform procedure for the resolution of credit institutions and certain investment firms in the framework of a Single Resolution Mechanism and a Single Resolution Fund and amending

Regulation (EU) No 1093/2010 and Council Regulation (EU) No 1024/2013 of 15 October 2013 conferring specific tasks on the European Central Bank concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions, or other related laws and regulations.

Notwithstanding any provision in this Agreement, this Agreement does not and is not intended to limit or restrict the ability of the applicable U.S. supervisory authority to exercise supervisory or regulatory authority over entities or groups that own or control depository institutions in the United States, have banking operations in the United States, or whose material financial distress or the nature, scope, size, scale, concentration, interconnectedness, or mix of activities have been determined could pose a threat to the financial stability of the United States, including through exercise of authority pursuant to the Bank Holding Company Act (12 U.S.C. § 1841 et seq.), the Home Owners' Loan Act (12 U.S.C. § 1461 et seq.), the International Banking Act (12 U.S.C. § 3101 et seq.), the Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act (12 U.S.C. § 5301 et seq.), or other related laws or regulations.

Article 5

Exchange of Information

1. The Parties shall encourage supervisory authorities in their respective jurisdictions to cooperate in exchanging information pursuant to the practices set forth in the Annex. The Parties understand that the use of such practices will enhance cooperation and information sharing, while respecting a high standard of confidentiality protection.

2. Nothing in this Agreement addresses requirements that may apply to the exchange of personal data by supervisory authorities.

Article 6

Annex

The Annex to this Agreement shall form an integral part of this Agreement.

Article 7

Joint Committee

1. The Parties hereby establish a Joint Committee, composed of representatives of the United States and representatives of the European Union, which shall provide the Parties with a forum for consultation and to exchange information on the administration of the Agreement and its proper implementation.
2. The Parties shall consult within the Joint Committee regarding this Agreement:
 - (a) upon mutual agreement of the Parties if either Party proposes consultation;
 - (b) at least once within 180 days after the date of entry into force or provisional application of this Agreement, whichever is earlier, and once per year thereafter, unless the Parties otherwise decide;
 - (c) if a written request for mandatory consultation is made by either Party; and
 - (d) if either Party provides written notice of intent to terminate.
3. The Joint Committee may address:
 - (a) matters related to the implementation of the Agreement;
 - (b) the effects of the Agreement, in the Parties' jurisdictions, on insurance and reinsurance consumers, and the commercial operations of insurers and reinsurers;
 - (c) any amendments to this Agreement proposed by either Party;
 - (d) any matter that requires mandatory consultation;
 - (e) a notice of intent to terminate this Agreement; and
 - (f) other matters as may be decided by the Parties.
4. The Joint Committee may adopt rules of procedure.
5. The Joint Committee shall be chaired in turn on an annual basis by each of the Parties, unless decided otherwise. The Joint Committee may be convened by its Chair at such time and manner as may be decided by the Parties.
6. The Joint Committee may convene any working group to facilitate its work.

Article 8

Entry into force

This Agreement shall enter into force seven days after the date the Parties exchange written notifications certifying that they have completed their respective internal requirements and procedures, or on such other date as the Parties may agree.

Article 9

Implementation of the Agreement

1. From the date of entry into force or provisional application of this Agreement, whichever is earlier, the Parties shall encourage relevant authorities to refrain from taking any measures which are inconsistent with any of the conditions or obligations of the Agreement, including with respect to the elimination of collateral and local presence requirements pursuant to Article 3. This may include, as appropriate, exchanges of letters between relevant authorities on matters pertaining to this Agreement.

2. From the date of entry into force or provisional application of this Agreement, whichever is earlier, the Parties shall take all measures, as appropriate, to implement and apply this Agreement as soon as possible in accordance with Article 10.
3. From the date of entry into force or provisional application of this Agreement, whichever is earlier, the United States shall encourage each U.S. State to promptly adopt the following measures:
- (a) the reduction, in each year following the date of entry into force or provisional application of this Agreement, of the amount of collateral required by each State to allow full credit for reinsurance by 20 percent of the collateral that the U.S. State required as of the January 1 before signature of this Agreement; and
 - (b) the implementation of relevant U.S. State credit for reinsurance laws and regulations consistent with Article 3, as the method for adopting measures in conformity with paragraphs 1 and 2 of that Article.
4. Provided that this Agreement has entered into force, on a date no later than the first day of the month, 42 months after the date of signature of this Agreement, the United States shall begin evaluating a potential preemption determination under its laws and regulations with respect to any U.S. State insurance measure that the United States determines is inconsistent with this Agreement and results in less favourable treatment of an EU insurer or reinsurer than a U.S. insurer or reinsurer domiciled, licensed, or otherwise admitted in that U.S. State. Provided that this Agreement has entered into force, on a date no later than the first day of the month 60 months after the date of signature of this Agreement, the United States shall complete any necessary preemption determination under its laws and regulations with respect to any U.S. State insurance measure subject to such evaluation. For the purposes of this paragraph, the United States shall prioritise those States with the highest volume of gross ceded reinsurance for purposes of potential preemption determinations.

Article 10

Application of the Agreement

1. Except as otherwise specified, this Agreement shall apply on the date of the entry into force, or 60 months from the date of signature of this Agreement, whichever is later.
2. Notwithstanding Article 8 and paragraph 1 of this Article:
 - (a) the European Union shall provisionally apply Article 4 of this Agreement until the date of entry into force of this Agreement and then apply Article 4 thereafter by ensuring that supervisory authorities and other competent authorities follow the practices set forth therein from the seventh day of the month following the date on which the Parties have notified each other that their internal requirements and procedures necessary for the provisional application of this Agreement have been completed.

The United States shall provisionally apply Article 4 of this Agreement until the date of entry into force of this Agreement and then apply Article 4 thereafter by using best efforts and encouraging supervisory authorities and other competent authorities to follow the practices set forth therein from the seventh day of the month following the date on which the Parties have notified each other that their internal requirements and procedures necessary for the provisional application of this Agreement have been completed;
 - (b) On the date of entry into force of this Agreement, or 60 months after signature of this Agreement, whichever is later:
 - (i) the obligations of a Party set forth in Article 3, paragraphs 1 and 2 and Article 9 shall be applicable only if, and thereafter for as long as, the supervisory authorities of the other Party exercise supervision as set forth in Article 4 and satisfy the obligations set forth in Article 3, paragraph 3;
 - (ii) the practices of a Party set forth in Article 4 and the obligations set forth in Article 3, paragraph 3 shall be applicable only if, and thereafter for as long as, the supervisory authorities of the other Party satisfy the obligations set forth in Article 3, paragraphs 1 and 2; and
 - (iii) the obligations of a Party set forth in Article 3, paragraph 3 shall be applicable only if, and thereafter for as long as, the supervisory authorities of the other Party exercise supervision as set forth in Article 4 and satisfy the obligations set forth as in Article 3, paragraphs 1 and 2;
 - (c) where under Article 4, subparagraph (i), measures are applied by the applicable U.S. supervisory authorities outside the territory of the United States to an EU insurance or reinsurance group, the distress or activities of which the Financial Stability Oversight Council has determined could pose a threat to the financial stability of the United

States, through application of the Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act (12 U.S.C. § 5301 et seq.), either Party may terminate this Agreement under an accelerated mandatory consultation and termination. Where, under Article 4, subparagraph (i), measures are applied by an EU supervisory authority outside the territory of the European Union to a U.S. insurance or reinsurance group, in relation to a threat to the financial stability of the EU, either Party may terminate this Agreement under an accelerated mandatory consultation and termination;

- (d) until the date set forth in subparagraph (b), and without prejudice to the mechanisms set forth therein, the reinsurance provisions of Article 3, paragraphs 1 and 2 shall apply with respect to an EU reinsurer in a U.S. State on the earlier of:
- (i) adoption by such U.S. State of a measure consistent with Article 3, paragraphs 1 and 2; or
 - (ii) the effective date of any determination by the United States under its laws and regulations that such U.S. State insurance measure is preempted because it is inconsistent with this Agreement and results in less favourable treatment of an EU insurer or reinsurer than a U.S. insurer or reinsurer domiciled, licensed, or otherwise admitted in that U.S. State;
- (e) from the date of provisional application as set out in subparagraph (a) and for 60 months thereafter, in the application of Article 4, subparagraph (h), supervisory authorities in the European Union shall not impose a group capital requirement at the level of the worldwide parent undertaking of the insurance or reinsurance group, with regard to a U.S. insurance or reinsurance group with operations in the European Union;
- (f) from the date of signature of this Agreement, during the 60 month period referred to in subparagraph (b), if a Party does not meet the obligations of Article 3, with respect to local presence requirements, the supervisory authorities of the other Party may, after mandatory consultation, impose a group capital assessment or group capital requirement at the level of the worldwide parent undertaking on an insurance or reinsurance group which has its head office or is domiciled in the other Party;
- (g) Article 3, paragraph 3 shall be implemented and applicable in the territory of the EU no later than 24 months from the date of signature of this Agreement, provided that the Agreement has been provisionally applied or has entered into force;
- (h) subject to subparagraphs (b) and (d), Article 3, paragraphs 1 and 2 shall be implemented and fully applicable in all of the territory of both Parties no later than 60 months from the date of signature of this Agreement by both Parties, provided that the Agreement has entered into force; and
- (i) as from the date of entry into force or provisional application of this Agreement, whichever is earlier, both Parties shall apply Articles 7, 11 and 12.
3. Where a Party does not adhere to paragraph 2 by the dates stipulated therein, the other Party may seek mandatory consultation through the Joint Committee.

Article 11

Termination and Mandatory Consultation

1. Following mandatory consultation, either Party may terminate this Agreement at any time by giving written notification to the other Party, subject to the procedures of this Article. Unless otherwise agreed by the Parties in writing, such termination shall be effective in 180 days, or 90 days with respect to termination described in Article 10, subparagraph 2(c), after the date of such notification. In particular, the Parties may terminate this Agreement where either Party has failed to fulfil its obligations under this Agreement or has taken measures inconsistent with the objectives of this Agreement.
2. Prior to notifying a decision to terminate this Agreement, including with respect to the provisions of Article 10, a Party shall notify the Chair of the Joint Committee.
3. The Parties shall take the necessary steps to communicate to interested parties the effect of termination on insurers and reinsurers in their respective jurisdictions.
4. Mandatory consultation through the Joint Committee shall be required if requested by either Party to the Chair of the Joint Committee, and shall commence not later 30 days, or 7 days if requested as described in Article 10, subparagraph 2(c), after such request unless the Parties agree otherwise. The Party requesting mandatory consultation

shall provide written notice of the bases for the mandatory consultation. The mandatory consultation may be hosted at a site determined by the Parties, and if the Parties cannot agree on a location, then the Party requesting mandatory consultation shall propose three neutral sites outside of the territory of either Party, and the other Party shall select one of the proposed three neutral sites.

5. Mandatory consultation will be required prior to the termination of this Agreement, including with respect to the provisions of Article 10.

6. If a Party refuses to participate in a mandatory consultation as provided in this Article, then the Party seeking to terminate may proceed to terminate the Agreement as provided in paragraph 1 of this Article.

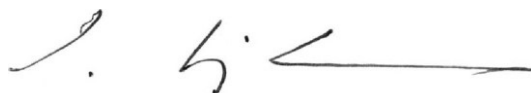
Article 12

Amendment

1. The Parties may agree, in writing, to amend this Agreement.
2. If a Party wishes to amend this Agreement, it shall notify the other Party in writing of a request to begin negotiations to amend the Agreement.
3. A request to begin negotiations to amend the Agreement shall be notified to the Joint Committee.

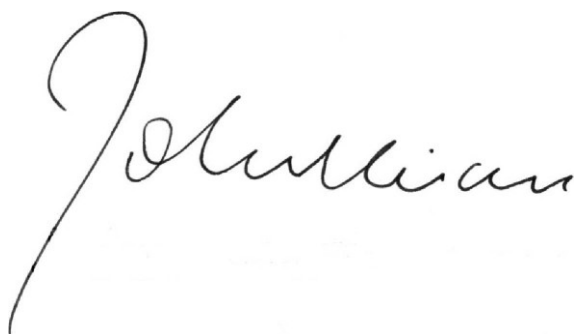
Done at Washington on the twenty second day of September in the year two thousand and seventeen.

For the European Union

Ambassador Lauri Lepik

Embassy of Estonia to the United States

Ambassador David O'Sullivan

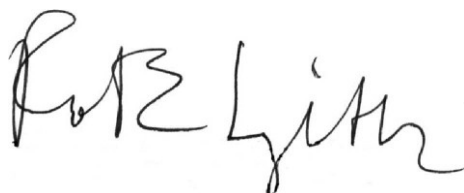
Delegation of the European Union to the United States

For the United States of America

Secretary Steven T. Mnuchin

U.S Department of the Treasury

Ambassador Robert E. Lighthizer

United States Trade Representative

ANNEX

Model Memorandum of Understanding Provisions on Exchange of Information between Supervisory Authorities

Article 1

Objective

1. The Supervisory Authority of (U.S. State) and the national Supervisory Authority of (EU Member State), the Authorities signing this Memorandum of Understanding, recognise the need for co-operation in exchange of information.
2. The Authorities recognise that practical arrangements concerning cross-border cooperation and information exchange are essential for both crisis situations and day-to-day supervision.
3. The purpose of this Memorandum of Understanding is to facilitate cooperation in the exchange of information between the Authorities to the extent permitted by Applicable Law and consistent with supervisory and regulatory purposes.
4. The Authorities recognise that nothing in this Memorandum of Understanding addresses requirements that may apply to the exchange of personal data by supervisory authorities.
5. Applicable Law on exchange and protection of Confidential Information is in place in the territory of the Authorities, with the aim of protecting the confidential nature of data exchanged between Authorities under this Memorandum of Understanding. Amongst other things, this Applicable Law seeks to ensure that:
 - (a) The exchange of Confidential Information is only for purposes directly related to the fulfilment of the supervisory functions of the Authorities; and
 - (b) All persons gaining access to such Confidential Information in the course of their duties will maintain the confidentiality of such information, except in certain defined circumstances as set forth in Article 7.

Article 2

Definitions

For the purpose of this Memorandum of Understanding, the following definitions should apply:

- (a) 'Applicable Law' means any law, regulation, administrative provision or other legal practice applicable in the jurisdiction of an Authority relevant to insurance and reinsurance supervision, the exchange of supervisory information, the protection of confidentiality and the handling and disclosure of information;
- (b) 'Confidential Information' means any Provided Information regarded as confidential by the jurisdiction of the Requested Authority;
- (c) 'Insurer' means an undertaking which is authorised or licensed to take up or engage in the business of direct or primary insurance;
- (d) 'Person' means a natural person, legal entity, partnership, or unincorporated association;
- (e) 'Personal Data' means any information relating to an identified or identifiable natural person;
- (f) 'Provided Information' means any information provided by a Requested Authority to a Requesting Authority in response to a request for information;
- (g) 'Regulated Entity' means an insurer or reinsurer authorised or supervised by a Supervisory Authority of the European Union or the United States;
- (h) 'Reinsurer' means an undertaking which is authorised or licensed to take up or engage in the business of reinsurance activities;
- (i) 'Requested Authority' means the Authority to whom a request for information is made;
- (j) 'Requesting Authority' means the Authority making a request for information;
- (k) 'Supervisory Authority' means any insurance and reinsurance supervisor in the European Union or in the United States; and
- (l) 'Undertaking' means any entity engaged in economic activity.

*Article 3***Cooperation**

1. Subject to Applicable Law, the Requested Authority should consider requests from the Requesting Authority seriously and should respond in a timely fashion. It should provide the Requesting Authority with the fullest possible response to a request for information consistent with its regulatory functions.
2. Subject to Applicable Law, the existence and content of any request for information should be treated as confidential by both the Requested and the Requesting Authorities, unless both Authorities mutually decide otherwise.

*Article 4***Use of Provided Information**

1. The Requesting Authority should only make requests for information if it has a legitimate regulatory or supervisory purpose for the request directly relevant to a Requesting Authority's lawful supervision of a Regulated Entity. It is generally not considered a legitimate regulatory or supervisory purpose for a Requesting Authority to seek information on individuals, unless the request is directly relevant to the fulfilment of supervisory functions.
2. The Requesting Authority should use Provided Information only for lawful purposes related to the Authority's regulatory, supervisory, financial stability, or prudential functions.
3. Subject to Applicable Law, any Provided Information exchanged belongs to, and will remain the property of, the Requested Authority.

*Article 5***Request for Information**

1. Requests for information by the Requesting Authority should be in writing, or in accordance with paragraph 2 where it is urgent, and include the following elements:
 - (a) the Authorities involved, the field of supervision concerned and the purpose for which the information is sought;
 - (b) the name of the person or Regulated Entity concerned;
 - (c) details of the request which may include a description of the facts underlying the request, specific questions under investigation, and an indication of any sensitivity about the request;
 - (d) the information requested;
 - (e) the date by which the information is requested and any relevant legal deadlines; and
 - (f) if relevant, whether, how, and to whom any of the information may be passed consistent with Article 7.
2. For urgent requests, a request can be presented orally, and should be followed by written confirmation without undue delay.
3. The Requested Authority should handle the request as follows:
 - (a) The Requested Authority should confirm receipt of the request.
 - (b) The Requested Authority should assess each request on a case-by-case basis to determine the fullest extent of information that can be provided under the terms of this Memorandum of Understanding and the procedures applicable in the jurisdiction of the Requested Authority. In deciding whether and to what extent to fulfil a request, the Requested Authority may take into account:
 - (i) whether the request conforms with the Memorandum of Understanding;
 - (ii) whether compliance with the request would be so burdensome as to disrupt the proper performance of the Requested Authority's functions;
 - (iii) whether it would be otherwise contrary to the essential interest of the Requested Authority's jurisdiction to provide the information requested;

- (iv) any other matters specified by the Applicable Law of the Requested Authority's jurisdiction (in particular those relating to confidentiality and professional secrecy, data protection and privacy, and procedural fairness); and
 - (v) whether complying with the request may otherwise be prejudicial to the performance by the Requested Authority of its functions.
- (c) Where a Requested Authority denies or is unable to provide all or part of the requested Information, the Requested Authority should, to the extent practical and appropriate subject to Applicable Law, explain its reasons for not providing the information and consider possible alternative ways to meet the supervisory objective of the Requesting Authority. A request for Information may, in particular, be denied by the Requested Authority where the request would require the Requested Authority to act in a manner that would violate its Applicable Law.

Article 6

Treatment of Confidential Information

1. As a general rule, any information received under this Memorandum of Understanding should be treated as Confidential Information except where otherwise indicated.
2. The Requesting Authority should take all lawful and reasonably practicable actions to preserve the confidentiality of Confidential Information.
3. Subject to Article 7 and Applicable Law, the Requesting Authority should restrict access to Confidential Information received from a Requested Authority to persons working for the Requesting Authority or acting on its behalf who:
 - (a) are subject to the Requesting Authority's obligations in its jurisdiction to prevent unauthorized disclosure of Confidential Information;
 - (b) are under the supervision and control of the Requesting Authority;
 - (c) have a need for such information that is consistent with, and directly related to, a lawful regulatory or supervisory purpose; and
 - (d) are subject to ongoing confidentiality requirements after leaving the Requesting Authority.

Article 7

Onward Sharing of Provided Information

1. Except as provided in Article 7(2), a Requesting Authority should not transmit to a third party Provided Information received from the Requested Party, unless:
 - (a) the Requesting Authority has obtained prior written consent from the Requested Authority for onward sharing of such information unless the request is urgent, in which case it can be presented orally followed by written confirmation without delay; and
 - (b) the third party commits to abide by restrictions which maintain a substantially similar level of confidentiality as the one to which the Requesting Authority is subject to as set forth in this Memorandum of Understanding.
2. Subject to Applicable Law, if the Requesting Authority is subject to a legally compelled demand for or under a legal obligation to disclose Provided Information, the Requesting Authority should provide the Requested Authority with as much notice as reasonably practical of such demand and any related proceedings to facilitate opportunities to intervene and assert privilege. If the Requested Authority's consent to the production of Provided Information is not given, the Requesting Authority should take all reasonable steps where appropriate to resist disclosure, including by employing legal means to resist such disclosure and to assert and protect the confidentiality of any Confidential Information subject to potential disclosure.

Brussels, 18 September 2017

The Honorable Ambassador Lighthizer
United States Trade Representative
Office of the United States Trade Representative
600 17th Street NW
Washington, DC 20508
USA

Dear Ambassador Lighthizer,

I am pleased to proceed with the signature of the Bilateral Agreement between the European Union and the United States of America on prudential measures regarding insurance and reinsurance ('the Agreement'), attached in the Annex to this letter. The final legal text, in English, was agreed by the United States and European Union representatives on 12 January 2017.

The Parties have completed any internal procedures necessary for signing the Agreement. The Parties acknowledge the linguistic regime of the European Union. The European Commission has noted the statement in the Council Decision adopted on 15 September 2017, which sets forth with respect to the Agreement:

This Agreement shall be signed in English. Pursuant to Union law, this Agreement is also drawn up by the Union in the Bulgarian, Croatian, Czech, Danish, Dutch, Estonian, Finnish, French, German, Greek, Hungarian, Italian, Latvian, Lithuanian, Maltese, Polish, Portuguese, Romanian, Slovak, Slovenian, Spanish and Swedish languages. These additional language versions should be authenticated by an exchange of diplomatic notes between the European Union and the United States. All authenticated versions shall be of equal value.

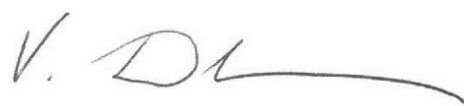
The United States confirms its commitment to work with the European Union, in light of the Council decision, to address requests for the authentication of additional language versions of the Agreement.

I am pleased to confirm that signature of the Agreement in English shall be the basis on which the Parties exchange letters to begin provisional application. The procedures for entry into force of the Agreement, like the procedures for provisional application following signature, are independent from the authentication of other language versions.

The present exchange of letters will be published by the European Union, together with the text of the Agreement.

I have sent the same letter to Secretary Mnuchin.

Yours faithfully,

Valdis DOMBROVSKIS

Vice-President of the European Commission

Brussels, 18 September 2017

The Honorable Steven Mnuchin
Secretary of the U.S. Treasury
1500 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20220

Dear Secretary Mnuchin,

I am pleased to proceed with the signature of the Bilateral Agreement between the European Union and the United States of America on prudential measures regarding insurance and reinsurance ('the Agreement'), attached in the Annex to this letter. The final legal text, in English, was agreed by the United States and European Union representatives on 12 January 2017.

The Parties have completed any internal procedures necessary for signing the Agreement. The Parties acknowledge the linguistic regime of the European Union. The European Commission has noted the statement in the Council Decision adopted on 15 September 2017, which sets forth with respect to the Agreement:

This Agreement shall be signed in English. Pursuant to Union law, this Agreement is also drawn up by the Union in the Bulgarian, Croatian, Czech, Danish, Dutch, Estonian, Finnish, French, German, Greek, Hungarian, Italian, Latvian, Lithuanian, Maltese, Polish, Portuguese, Romanian, Slovak, Slovenian, Spanish and Swedish languages. These additional language versions should be authenticated by an exchange of diplomatic notes between the European Union and the United States. All authenticated versions shall be of equal value.

The United States confirms its commitment to work with the European Union, in light of the Council decision, to address requests for the authentication of additional language versions of the Agreement.

I am pleased to confirm that signature of the Agreement in English shall be the basis on which the Parties exchange letters to begin provisional application. The procedures for entry into force of the Agreement, like the procedures for provisional application following signature, are independent from the authentication of other language versions.

The present exchange of letters will be published by the European Union, together with the text of the Agreement.

I have sent the same letter to Ambassador Lighthizer.

Yours faithfully,

Valdis DOMBROVSKIS

Vice-President of the European Commission

September 22, 2017

Valdis Dombrovskis
Vice-President
European Commission
Brussels, Belgium

Dear Vice-President Dombrovskis:

We are pleased to proceed with the signature of the Bilateral Agreement between the United States of America and the European Union on prudential measures regarding insurance and reinsurance ('the Agreement'), attached in the Annex to this letter. The final legal text, in English, was agreed by the United States and European Union representatives on 12 January 2017.

The Parties have completed any internal procedures necessary for signing the Agreement. The Parties acknowledge the linguistic regime of the European Union. The European Commission has noted the statement in the Council Decision adopted on 15 September 2017, which sets forth with respect to the Agreement:

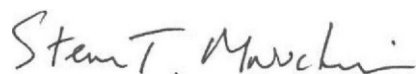
This Agreement shall be signed in English. Pursuant to Union law, this Agreement is also drawn up by the Union in the Bulgarian, Croatian, Czech, Danish, Dutch, Estonian, Finnish, French, German, Greek, Hungarian, Italian, Latvian, Lithuanian, Maltese, Polish, Portuguese, Romanian, Slovak, Slovenian, Spanish and Swedish languages. These additional language versions should be authenticated by an exchange of diplomatic notes between the European Union and the United States. All authenticated versions shall be of equal value.

The United States confirms its commitment to work with the European Union, in light of the Council decision, to address requests for the authentication of additional language versions of the Agreement.

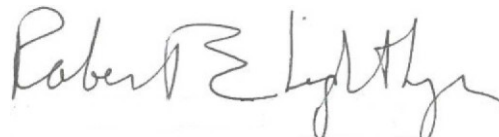
We are pleased to confirm that signature of the Agreement in English shall be the basis on which the Parties exchange letters to begin provisional application. The procedures for entry into force of the Agreement, like the procedures for provisional application following signature, are independent from the authentication of other language versions.

The present exchange of letters will be published by the European Union, together with the text of the Agreement.

Sincerely,

Secretary Steven T. MNUCHIN
U.S. Department of the Treasury

Ambassador Robert E. LIGHTHIZER
United States Trade Representative

Sammanfattning av promemorian

Ett bilateralt avtal mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring undertecknades av EU den 18 september 2017 och av USA den 22 september samma år. Avtalet trädde i kraft den 4 april 2018, och det innehåller olika tidpunkter för när olika delar i avtalet ska börja tillämpas.

Avtalet innehåller bestämmelser om krav som under vissa förutsättningar inte får ställas på återförsäkringsföretag från avtalsmotparten (EU respektive USA) och om tillsynsmyndigheternas roller vid global grupp-tillsyn. Det finns även bestämmelser om att främja samarbete och informationsutbyte mellan myndigheterna. I promemorian görs bedömningen att avtalet är direkt tillämpligt i Sverige och att det därför inte behöver införas några bestämmelser som införlivar avtalet med svensk rätt. Avtalet innebär således undantag i särskilda fall från några generella krav som finns på utländska försäkringsföretag enligt svensk rätt, och det innehåller föreskrifter om grupp-tillsyn som i vissa fall är tillämpliga i stället för svenska bestämmelser. Det bedöms vidare att tjänstepensionsverksamhet enligt den nya lag om tjänstepensionsföretag som föreslås i propositionen En ny reglering för tjänstepensionsföretag (prop. 2018/19:158) inte berörs av avtalet, och att det inte behövs någon ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) med anledning av avtalets krav på att främja samarbete och informationslämnande. I promemorian föreslås dock att det ska införas upplysningsbestämmelser som hänvisar till avtalet i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m., lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutts verksamhet i Sverige och försäkringsrörelselagen (2010:2043). En rättelse föreslås i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutts verksamhet i Sverige.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Ett utländskt företag ska bedriva sin näringsverksamhet i Sverige genom

1. ett avdelningskontor med självständig förvaltning (filial),
2. ett svenskt dotterföretag, eller
3. en agentur med verksamhet i Sverige.

Första stycket gäller inte om näringsverksamheten omfattas av bestämmelserna om fri rörlighet för varor och tjänster i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller motsvarande bestämmelser i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

För näringsverksamhet som bedrivs i Sverige av svenska eller utländska medborgare som är bosatta utanför EES ska det finnas en i Sverige bosatt föreståndare med ansvar för den här bedrivna verksamheten.

Bestämmelser om att sådana krav som föreskrivs i första stycket i vissa fall inte gäller om näringsverksamheten bedrivs av en försäkringsgivare från USA finns i det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (EUT L 258, 6.10.2017, s. 4–21).

Denna lag träder i kraft den 1 april 2020.

¹ Senaste lydelse 2011:722.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § och 4 kap. 5 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

Utländska försäkringsgivare och utländska tjänstepensionsinstitut har rätt att bedriva verksamhet i Sverige i enlighet med denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela särskilda föreskrifter om bedrivande av försäkringsrörelse för att uppfylla Sveriges åtaganden till följd av avtal mellan Europeiska gemenskaperna (EG) och Schweiz.

Bestämmelser om krav som i vissa fall inte gäller för försäkringsgivare från USA och bestämmelser om grupp tillsyn finns i det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (EUT L 258, 6.10.2017, s. 4–21).

4 kap.

5 §³

En försäkringsgivare från *tredje land* ska beviljas koncession och dess företrädare ska godkännas, om ansökan uppfyller de krav som ställs i 4 § och

1. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,

2. den som kommer att ha ett sådant kvalificerat innehav i en försäkringsgivare som avses i 1 kap. 11 § *aktiebolagslagen (2005:551)* bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av en försäkringsgivare, och

En försäkringsgivare från *tredje land* ska beviljas koncession och dess företrädare ska godkännas, om ansökan uppfyller de krav som ställs i 4 § och

1. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,

2. den som kommer att ha ett sådant kvalificerat innehav i en försäkringsgivare som avses i 1 kap. 15 och 16 §§ *försäkringsrörelselagen (2010:2043)* bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av en försäkringsgivare, och

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2005:1123.

² Senaste lydelse 2005:1123.

³ Senaste lydelse 2017:640.

3. den som avses vara företrädare för försäkringsgivaren eller, i de fall där företrädaren är en juridisk person, vara dess ombud har tillräckliga insikter och erfarenheter för att delta i ledningen hos en försäkringsgivare och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt första stycket 2 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att försäkringsgivarens verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten, eller

2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 6 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Koncession får inte vägras av det skälet att det inte behövs någon ytterligare försäkringsgivare.

Koncession beviljas tills vidare eller, om det finns särskilda omständigheter, för bestämd tid, högst tio år, och därutöver till det löpande räkenskapsårets slut.

Koncession ska meddelas i enlighet med den indelning som anges i 2 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Koncession ska meddelas i enlighet med den indelning som anges i 2 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2020.

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs att det i försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska införas en ny paragraf, 19 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 kap.

3 a §

Bestämmelser om grupp tillsyn finns även i det bilaterala avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om tillsynsregler för försäkring och återförsäkring (EUT L 258, 6.10.2017, s. 4–21).

Denna lag träder i kraft den 1 april 2020.